Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 23 letnik VII marec 2013

V SREDIŠČU

MePZ Vrelec

OBČINSKO PRIZNANJE ZA PROSTOVOLJSTVO V LETU 2012

NAPOVEDNIK

Foto: osebni arhiv

Foto: osebni arhiv

Foto: Zlata Ramovš

Foto: osebni arhiv

Foto: osebni arhiv

Avtorji fotografij na naslovnici so Janez Bogataj, David Kislak, Zlata Ramovš in Cveta Škopelja.

4 **Ponovoletno srečanje**

6 **Ob slovenskem kulturnem prazniku in dnevu žensk**

8 **Prostovoljstvo je vrednota**
Priznanje naj prostovoljski projekt MePZ Vrelec

9 Rafael Kavčič

10 **Med nas prihajajo novi člani**
Slavica Đorović

11 **Člani in podporniki DU izven naše občine**
Člani iz Predmosta v Poljanah

14 **Univerza za tretje življenjsko obdobje**
Bliža se pomlad

15 Kaj se je dogajalo v Marinkini knjižnici?

17 Novo v galeriji Hodnik

18 **Glasba**
Mi za vas – dobrodelni koncert
Zemlja govori – 100 letnica rojstva skladatelja Petra Liparja

20 **Zanimive osebnosti**
Meta Mlinar

22 **Športni mozaik**
Zaključek 32. ŠRI

23 Novosti v 33. ŠRI
Odlični rezultat kegljačice Smiljane Oblak

26 Smučarji so ponovili lanski uspeh

27 **Gremo na pot**

29 Pohodi Nežkinih korenin

30 Veseli pohodniki

31 **Kje so naši člani? Vlasta Mekiš**

32 **Jef Albrechts - dobitnik bronastega grba Škofje Loke**

33 **Začetki Loškega muzeja**

35 **Kako smo študirali včasih? Oražnovci**

36 **Projekt MATIjA – mreža za starejše**

37 **Projekt Starejši za starejše**

38 **Koristne informacije**

40 **Fotogalerija**

TO JE TA DOBER OBČUTEK

Jelka Mlakar

Decembra 2011 smo v 18. številki glasila MI O SEBI vodje društvenih aktivnosti povprašali o načrtih za leto 2012. Njihovi podatki o realizaciji, ki smo jih dobili ob koncu leta, so nadvse spodbudni in to nam daje moč ter samozavest.
Na univerzi za tretje življenjsko obdobje smo izpeljali celoten program izobraževanja. Vsa srečanja ob čaju ob petih so bila zelo dobro obiskana, prav tako tudi delavnice ročnih spretnosti. Posebej smo ponosni, da smo v Škofji Loki gostili prvi mednarodni festival univerze za tretje življenjsko obdobje z naslovom Znanje in kultura v tretjem življenjskem obdobju.
Uspešno smo zaključili sodelovanje v projektu Krepitev nevladnih organizacij v izobraževanju starejših, ki je trajal dve leti. Tudi lani smo dokazali, da je prostovoljstvo naš način življenja, saj smo zbirali hrano in jo dali Rdečemu križu za pomoči potrebne, igrače in knjige pa smo podarili terapevtski skupnosti Projekt človek v Sopotnici. V Loškem muzeju še vedno delajo kulturni mediatorji, sodelujemo pa tudi v občinskem projektu Starejši v akciji.
Knjige so očala, skozi katera gledamo svet in v lanskem letu je tudi zaradi bralne značke zelo zaživela Marinkina knjižnica, saj so nas bralci obiskali kar 1088-krat in si izposodili 1625 knjig. Ena od vrednot knjižnice je tudi to, da se pogovarjamo z bralci.
Posebno smo ponosni na razstave v galeriji Hodnik. Leta 2012 smo pripravili 22, osem samostojnih in 14 skupinskih razstav, na katerih je razstavljalo 154 članov našega društva.
Večno mladi so naši pevci, ki so v preteklem letu pripravili šest samostojnih koncertov po Sloveniji in sodelovali na več prireditvah. Sloves dobrih pevcev MePZ Vrelec ustvarja 36 ljubiteljev ubranega petja.
Največ zanimanja ima izletniška sekcija. V minulem letu se je 20 planinskih izletov udeležilo 1156 pohodnikov, na 12 pohodnih izletih pa je uživalo 605 udeležencev. Organiziranih je bilo 13 enodnevnih kopalnih izletov in dve enotedenski letovanji na Braču in v Fojnici.
Naše člane zelo uspešno povezujeta tudi šport in rekreacija. Veseli smo, da se je število aktivnih članov povečalo za 15 odstotkov in da se od 374 članov in članic kar 193 udeležuje tekmovanj. Med uspehe lahko štejemo tudi organizacijo dveh regijskih in enega državnega tekmovanja.
Tudi pri programu Starejši za starejše, ki ga izvajamo že peto leto, smo uspešni. Lani je v programu sodelovalo 31 aktivnih prostovoljcev, ki so skupno opravili kar 767 obiskov na domovih starejših od 69 let. Od tega so 119 starejših obiskali prvič. Prostovoljci so pri tem opravili veliko ur prostovoljnega dela v dobro starejših vrstnikov.
Na opravljeno delo smo lahko ponosni in to je dober občutek, ki nas bo spremljal tudi v bodoče.

Izdajatelj:
Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
Tel. (04) 512 06 64
e-pošta: drustvoupokojencev@siol.net
Odgovorna urednica:
Jelka Mlakar
Stalne sodelavke:
Meri Bozovičar, Julija Jenko, Borjana Koželj, Marinka Logar, Marinka Mesec, Maruša Mohorič, Nadja Podgoršek
Lektorica:
Marija Draškovič
Oblikovanje:
Nevenka Mandić Orehek
Urednica fotografije:
Zlata Ramovš
Tisk:
GTO Košir d.o.o.
Naklada: 2300 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.
ISSN 1855-0975

Naslednja številka bo izšla 7. junija 2013.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
MŠ: 5010721000
DŠ: SI99746352
Tajništvo: 04/512 06 64 in 040 226 667
Fax: 04/512 63 09
Računovodstvo: 04/512 63 08
Blagajna: 040 857 273
E-mail: drustvoupokojencev@siol.net
Uradne ure: sreda in petek od 8. do 12. ure

PONOVOLETNO SREČANJE

PRVO PONOVOLETNO SREČANJE PRI MARKU V CRNGROBU

Besedilo in fotografije Zlata Ramovš

O novoletnem srečanju upokojencev smo se v preteklosti večkrat pogovarjali, lani pa smo se odločili, da ga tudi izvedemo. Da bi se ga lahko udeležilo čim več upokojencev, smo ga premaknili v sredino januarja, kar se je izkazalo kot dobra odločitev. Srečanje je potekalo na turistični kmetiji Pri Marku v Crngrobu.

Prijavilo se je 50 članov, željnih zabave in dobre družbe. Rezervirani prostor je bil poln, saj so se srečanja udeležili vsi prijavljeni.

…vendar pa ni trajal dolgo, saj smo dekleta pograbila priložnost in s predsednikom zaplesala vsaj nekaj taktov.

Zadovoljni predsednik društva **Miro Duić** je dejal: »Kristjani so božič že praznovali, muslimani tudi, mi pa ga praznujemo danes!«

Za dobro voljo in poskočen ples je poskrbel odličen **Hišni ansambel Starman**. Njihov kitarist, mladi upokojenec **Janez Tavčar** (sedi na peči), se je pohvalil: »Med starejšimi sem se že prej vedno dobro počutil. Med njimi sem videti mlajši.«

Prvi solo ples je seveda pripadel **predsedniku Miru Duiću** in **tajnici Cveti Škopelja**,

Domače polke in valčki so na plesišče zvabili skoraj vse prisotne, tisti, ki so obsedeli, pa so uživali v glasbi.

Domače polke in valčki so na plesišče zvabili skoraj vse prisotne, tisti, ki so obsedeli, pa so uživali v glasbi. Večerja z večinoma domačo, na kmetiji pridelano hrano, je bila odlična. Po njej je bilo med glasbenimi odmori dovolj priložnosti za srečanja, pozdravljanja, spoznavanja, klepetanja in šale s prijatelji, znanci in neznanci.

Ne pozabite spremljati naših vabil na oglasnih deskah, v e-novicah in na vaši spletni pošti ter nanje spomnite tudi vaše prijatelje.

Napovedovalec ansambla je najavil **Majdo Balant** virtuozinjo na ribežnu. V atraktivnem nastopu z zanimivim ribežnom moževe izdelave je skupaj z **Ansamblom Starman** zaigrala in zapela nekaj poskočnic. Pa naj še kdo reče, da starejši česa ne zmoremo. Majda nam je dokazala, da smo upokojenci še kako sposobni oživiti in popestriti vsako priložnost, le pogum potrebujemo. Majdi ga zagotovo ne manjka, zato je doživela buren aplavz.

Med udeleženci sem poiskala nekaj ljudi, ki jih doslej še nisem srečala med nami, ter jih povprašala, kaj jih je pritegnilo k praznovanju, kaj so pričakovali, kakšni so njihovi občutki ter kaj predlagajo za takšna srečanja v prihodnje.

Prva sogovornika sta bila izseljenca **Nuša in Martin Härtner**, naša člana, ki prav gotovo živita najdlje od našega društva. Stanujeta v 575 km oddaljenem Mühlhausenu pri Ulmu v Nemčiji. Nuša je odšla v Nemčijo s trebuhom za kruhom, nato pa se tam tudi poročila. Z možem prihajata na dopust v Škofjo Loko, v Nušino obnovljeno rojstno hišo. Zasluga za udeležbo na praznovanju je bila Martinova. V vitrini DU pri tržnici je opazil vabilo na naše srečanje in poklical Nušo, da mu ga je prevedla. Takoj sta se odločila, da se srečanja udeležita in se prijavila.
Vesela sta bila, da sta se srečanja udeležila, saj je Nuša srečala več znancev in sošolcev, oba pa sta uživala v dobri družbi in zabavi. Dejala sta, da imata rada domačo glasbo in da bi se želela udeleževati še drugih prireditev našega društva. Z veseljem ju pričakujemo.

Majda Balant je upokojenka, njen mož **Milan** pa se počasi že privaja na sladkosti upokojenskega življenja. Majda je predlagala, da bi v prihodnje za takšna srečanja pripravili še skeče, šale in podobna razvedrila, ki bi popestrila praznovanje. Ideja je dobra, zato le na dan z ustvarjalnostjo. Ko sem jo vprašala, ali bi pri takih točkah sodelovala tudi ona, mi je mož Milan povedal, da je z ribežnom veliko nastopala z Zupanovimi harmonikaši, Majda pa je pritrdila, da bi bila pripravljena sodelovati tudi pri nas. Resnično upam, da jo bomo še videli in slišali.

nadaljevanje s prejšnje strani

Milena Langerholc je mlada upokojenka. Bila je že na našem martinovanju, zato se je z veseljem udeležila tudi tega srečanja. Povedala je, da se je vedno rada zabavala: »Kadar smo bili na veselicah, smo zmeraj zamudili jutranjo mašo. Tudi tu mi je všeč, nimam pripomb.«

Prijatelja **Lojzka Derlink** in **Franc Kavčič** sta vdovca, ki sta se po dolgih letih osamljenosti prvič odločila skupaj udeležiti kakšne prireditve. Lojzka še dopoldan tistega dne ni bila odločena, ali se bo srečanja udeležila, kasneje pa je bila zelo vesela, da jo je prijatelj pregovoril. Prvič sta se udeležila prireditve za upokojence in pravita, da sta se imela zelo lepo. Želimo jima, da se udeležita še več tako lepih srečanj.

Kogar tokrat ni bilo, bo moral malo počakati. Zadnja leta se mi zdi, da vsako novo leto pride hitreje kot prejšnje. Prav hitro bo tu naslednje, vmes pa se bomo zagotovo še večkrat srečali.
Ne pozabite spremljati naših vabil v glasilu Mi o sebi, na oglasnih deskah, v e-novicah in na vaši spletni pošti ter nanje spomnite tudi vaše prijatelje.
Želimo si, da bi se skupaj z vami še večkrat imeli lepo.

IZMENJAVA IDEJ JE VIR NAPREDKA

IZZIVI ZA RAZVOJ KULTURNEGA TURIZMA – STAREJŠI V AKCIJI

Borjana Koželj

Izzivi za razvoj kulturnega turizma – starejši v akciji je projekt, ki ga vodi Občina Škofja Loka in za katerega je pridobila evropska sredstva. Projekt obsega štiri konference, od katerih je bila prva že lani spomladi, druga pa v soboto, 23. februarja 2013, v Loškem muzeju.
V okvir tega mednarodnega strokovnega srečanja smo vključili tudi našo vsakoletno prireditev v počastitev slovenskega kulturnega praznika in praznika žensk.

Program je obsegal nastop treh predavateljev z zanimivimi temami. Konferenco je odprl mag. Janez Damjan z Ekonomske fakultete s predavanjem na temo, kako zgodovino spremeniti v doživetje postmodernega potrošnika.
Drugi gost je prišel iz Italije in predstavil štiri gradove v pokrajini Trento. Spoznali smo čudovito pokrajino in zelo zanimiv pristop v muzejski ponudbi, kar nas je pritegnilo in to ponudbo smo si zaželeli pobliže spoznati.

Tretji predavatelj je na kratko predstavil zgodovino mesta Freising in njegovo bogato kulturno dediščino. Med predavanjem sem pomislila, da je k takšnemu razkošju veliko prispevala srednjeveška Škofja Loka, saj se je večina podložniških dajatev stekala k škofu v oddaljeno središče škofije. Podrobnih statističnih podatkov, s katerimi nam je postregel za tem, pa nisem več zbrano spremljala in najbrž lahko podobno trdim za ostale poslušalce. Moja naloga je bila predstaviti delovanje našega

društva in univerze kot primer dobre prakse. Javni nastop človeka pogosto skrbi, še posebej, če govornik nima veliko povedati. Nasprotno pa je mene skrbelo, kako naj v kratkem času, ki sem ga imela na voljo, predstavim vse naše delo. Vsebinski poudarek je bil namreč na ohranjanju kulturne dediščine in v ta okvir spada veliko naših dejavnosti. Odločila sem se predstaviti študijske krožke s to vsebino, naš ponos Marinkino knjižnico in glasilo Mi o sebi. Vsako področje našega izobraževanja in prostovoljnega dela odraža vrednote kulturne dediščine. Že za te tri teme nisem imela dovolj časa, kaj šele za vse projekte, ki smo jih že izpeljali ali jih še pripravljamo, ter še za šport, planinstvo, pevski zbor, skrb za starejše, ki so potrebni pomoči, in vse ostalo. Ker je konferenca potekala v muzeju, sem s pomočjo naših prostovoljnih kulturnih mediatorjev predstavila njihovo delo in prisotne

Foto: Nadja Podgoršek

Udeleženci konference v Loškem muzeju

povabila med muzejske zbirke. Tako jim je Vera Hartman predstavila zgodovino našega mesta, Meri Bozovičar je v njegovi prenovljeni sobi predstavila pisatelja Ivana Tavčarja, Marjan Gantar pa se je osredotočil na Ivana Groharja, naš ponos na področju slikarstva. Naše delo je nekatere tuje udeležence še posebej zanimalo, tako da smo se z delegacijo iz pobratenega belgijskega mesta Maasmecheln dogovorili še za ločeno srečanje in poglobljen pogovor. Dobili smo se v društvenih prostorih, kjer smo imeli priložnost temeljiteje predstaviti vse naše vsebine. Pohvalili smo se s prostovoljnim delom, obnovljeno galerijo in razstavami. Do izraza je prišlo tudi bogato znanje angleščine naših članov, saj je Nadja Podgoršek tekoče prevajala, Nevenka Mandić Orehek je fotografirala, Zlata Ramovš se je posvetila razstavam, Majda Oblak pa je vse tri dni vestno skrbela za belgijsko delegacijo.
V okvir mednarodnega srečanja smo vključili tudi našo vsakoletno **prireditev v počastitev kulturnega praznika in praznika žensk**. Žal nam jo je zagodlo

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Belgijska delegacija na obisku DU Škofja Loka

obilno sneženje in od tujih gostov so se naše prireditve udeležili le Belgijci. Prireditev je povezovala Marinka Mesec. V prvem delu prireditve je nastopil pevski zbor Vrelec, katerega člani so dobili letošnjo občinsko priznanje za naj prostovoljski projekt, za kar jim čestitamo. Zelo smo se razveselili tehtnih besed slavnostnega govornika, našega predsednika Mira Duića, ki se je prireditve udeležil kljub bolezni. Mlado generacijo so zastopale flavtistke Gimnazije Škofja Loka, njihova nadarjenost in delavnost sta zagotovilo za našo bodočnost. Igralec Loškega odra Matjaž Eržen je recitiral pesem Franceta Prešerna Orglar, ki pripoveduje o pesniškem

Foto: Nadja Podgoršek

Kvintet flavtistk Gimnazije Škofja Loka

ustvarjanju in s katero smo zaključili uradni del. Sledilo je veselo in razgibano druženje ob kozarčku soka ter sladkem prigrizku. Izkazala se je potica in spontani vrelec pesmi. Namesto cvetja so naše oblikovalke gline na oder postavile svoje velike sklede, v avlo pa obesile svoje ribice.

LJUDJE POGOSTO POZABIJO, DA JE PRIJAZNOST ZASTONJ

Podelitev priznanj naj prostovoljcem občine Škofja Loka

Besedilo in fotografiji Zlata Ramovš

Osrednjo občinsko prireditev v počastitev slovenskega kulturnega praznika so ustvarjalci, učitelji in učenci OŠ Ivana Groharja, naslovili z izrekom »Več jezikov znaš, več veljaš«.

Na prireditvi so se z domiselno režijo in nastopi otrok različnih starosti vrnili v Prešernov čas, ko se je dogajala »pravda o kaši«.
Hkrati so izbranim naj prostovoljcem podelili tudi priznanja, s katerimi naša občina spodbuja vrednote prostovoljstva.

Priznanje za
NAJ PROSTOVOLJSKI PROJEKT
si je prislužil
mešani pevski zbor Vrelec
Društva upokojencev Škofja Loka.

Za naj prostovoljko leta 2012 v starostni skupini do 30 let je bila izbrana **Ines Bradeško,** podpredsednica Društva srčne mamice, ki deluje na pediatričnih oddelkih slovenskih bolnišnic. Članice pomagajo pri iskanju donatorjev, pripravi humanitarnih akcij in zbiranju igrač.
Francka Kastelic je bila imenovana za naj prostovoljko v starostni skupini nad 30 let. Kot upokojenka aktivno deluje v župnijski Karitas, kjer vodi zbiranje in razdeljevanje oblek ter drugih materialnih dobrin pomoči potrebnim občanom.

Priznanje za NAJ PROSTOVOLJSKI PROJEKT pa si je prislužil mešani pevski zbor Društva upokojencev Škofja Loka Vrelec. Zbor je leta 2012 izvedel 14 nastopov, 40 članov zbora pa je v okviru njegovega delovanja skupno opravilo kar 12.740 ur prostovoljskega dela. Zbor veliko prispeva k ugledu našega društva, saj s svojimi nastopi po Gorenjski, na Festivalu za tretje življenjsko obdobje ter z gostovanji pri društvih upokojencev po Sloveniji promovira naše društvo in kvaliteto našega dela.

Zbor skrbi za ohranjanje ljudske pesmi ter tudi zahtevne slovenske in svetovne zborovske glasbe. Z veseljem zapojejo v domovih starejših občanov in Psihiatrični bolnici Begunje na Gorenjskem. Posebej so ponosni na decembrski humanitarni koncert z naslovom Mi za vas, kamor so povabili pestro družbo gostov. Izkupiček koncerta so namenili družini Kožuh iz Breznice, ki jim je plaz uničil hišo. Pri delu zbora imata prav posebno povezovalno vlogo predsednica zbora Marinka Logar in zborovodkinja Nada Krajnčan.

Marinka Logar, ki zboru Vrelec predseduje, je po prevzemu priznanja vesela povedala: »Ob novici, da smo prejemniki priznanja, sem postala ponosna na celoten zbor, saj priznanje kaže, da smo na pravi poti.«

Slavnostni govornik, župan mag. Miha Ješe, je na moje vprašanje o tem, kako lokalna skupnost gleda na prostovoljce, odgovoril: »Prostovoljstvo je gibalo vsega dogajanja v občini, najpomembnejše pa je na športnem in kulturnem področju, kjer vzpodbuja množičnost. V Škofji Loki

Nagrajenkam Francki Kastelic, Ines Bradeško in Marinki Logar, ki je nagrado prevzela v imenu MePZ Vrelec, je priznanja podelil župan mag. Miha Ješe.

deluje 172 društev, ki jih vodijo prostovoljci. Od 40 do 60 procentov je aktivnih na več področjih. Prostovoljstvo vzpodbujamo v vseh starostnih skupinah, največ ga je med upokojenci, kjer imate tudi največ različnih dejavnosti.«

Vprašanje: »Prostovoljci dajemo družbi svoje delo in svoj čas zastonj, hkrati pa večkrat tudi sami pokrivamo stroške za nemoteno delovanje društev, predvsem s prevozi, plačilom telefonskih pogovorov, za delo uporabljamo domače računalnike, tiskalnike in pisarniški material, pokrivamo tudi nekatere materialne stroške. Ali smo upravičeni do povrnitve stroškov?«

»Sredstva za dejavnosti se preko razpisov razdelijo za različne projekte, na razpise pa se društva lahko prijavljajo tako na lokalnem kot tudi na širših nivojih. Z razpisi žal ni mogoče zajeti vseh dejavnosti. Če nekatere niso pokrite, jih je potrebno izpostaviti in predlagati, da se jih vključi v razpise.«

Pevskemu zboru Vrelec čestitamo za prisluženo priznanje in pevcem želimo še veliko energije in volje za petje v njem.

RAFAEL KAVČIČ – ŽIVIM V NAJLEPŠEM DELU LOKE, KAMNITNIKU

Besedilo in fotografija Maruša Mohorič

Rafael Kavčič, za prijatelje Jelo, je eden naših moških prostovoljcev, ki raznaša glasilo Mi o sebi, pobira članarino in obiskuje člane, ki dopolnijo 80 ali 90 let. Veseli smo, da je z nami. Ko ga je Martina Eržen leta 2007 povabila, naj se nam pridruži pri raznašanju glasila, ni dolgo premišljeval, saj rad pomaga. Posebej moram poudariti, da je moj glavni pomočnik pri štetju in pripravi paketov glasil, ki jih prostovoljke odnesejo na svoje terene. Precej časa porabiva, da je večina od 2200 izvodov pripravljena za prevzem, saj so količine, ki jih prostovoljke in prostovoljci odnesejo, zelo različne.

Rafael z vnučkom Marcelom

Rafael običajno pride peš, s seboj prinese svoj cekar in že v petek dopoldne razdeli glasila na Potočnikovi in Tavčarjevi ulici. Ker je zelo družaben in zgovoren človek ter pozna svojo okolico, z veseljem poklepeta z upokojenci. Vedno je pripravljen priskočiti na pomoč. Njegovi družinski prijatelji so povedali, da je pomagal pri gradnji hiš, da je kot mlad vajenec delal v gledališču na Spodnjem trgu, kasneje pa tudi pri galeriji Oder, kjer je bil scenarist in asistent režije. Sam pravi, da je užival tudi zato, ker so bili dobra druščina.

Pokojnino si je prislužil z delom v LTH Orodjarni, nekaj let je delal pri zlatarju, končal pa je v hčerinem podjetju, ki se ukvarja z dimniki in kaminskimi pečmi. Leta 2004 se je pri oseminpetdesetih letih upokojil in se vpisal v naše društvo. Z ženo Anko zelo rada hodita na planinske izlete z Nežko, saj oba uživata v naravi in lepotah naših gora. Rada se družita in plešeta ter uživata v glasbi.

Ker je treba ohranjati dolgoletna poznanstva, še vedno hodita na tedensko rekreacijo s prijatelji. Rafael rad dela na vrtu, kjer prideluje zelenjavo, ukvarja se tudi s sadjarstvom. Rad bere pustolovske romane ter rešuje križanke in sudoku. Oba Kavčičeva otroka živita v bližini, zato se z ženo veliko ukvarjata z vnuki, posebej jima je v zadovoljstvo tretji, najmlajši štiriletni vnuk.

Zadnja leta društvo pripravlja izlet za prostovoljce, na katerem se lahko družimo in spoznavamo ter si izmenjamo izkušnje. Rafael pravi, da bi si na tem izletu želel več moške družbe, saj so trenutno precej osamljeni, ker močno prevladujejo ženske. Predsedniku se je zahvalil za zadnji izlet in povedal, da naj to lepo navado za druženje prostovoljcev ohrani tudi v prihodnje.

Rafael pravi, da živi v najlepšem predelu Škofje Loke, za Kamnitnikom. Tam je veliko sonca, pogled na trenutno bele Kamniške Alpe pa ga pomirja in navdušuje. Pogovor z veselim in po srcu bogatem človeku pa razveseljuje ter bogati oba sogovornika. Jelo, hvala za vse in bodi še dolgo z nami.

MED NAS PRIHAJAJO NOVI ČLANI

POGOVOR S SLAVICO ĐOROVIĆ

Marinka Mesec

Življenje ni potovanje brez cilja. Sestavljeno je iz veselja, sreče, žalosti in razočaranj. Iz vsega tega se lahko nekaj naučiš in postaneš boljši. Pomembno je, da ne ostaneš na mestu, ampak se spreminjaš, se učiš od drugih ljudi ter iz narave, okoliščin in knjig ter tako postajaš boljša in srečnejša oseba.

Slavico Đorović sem prvič srečala lani jeseni na neformalnem izobraževanju BESEDE MINEJO, ČRKE OSTANEJO. Po mamini strani je Gorenjka, saj je bila doma v Pristavi pri Tržiču. Oče je bil po rodu Srb. Služboval je v kraljevi vojski, v drugi svetovni vojni so ga ujeli Nemci, iz ujetništva je zbežal v partizane. Po vojni so ga kot oficirja premestili v Slovensko Bistrico, kjer sta se Slavičina starša poročila in 27. januarja 1949 se jima je rodila prvorojenka Slavica, nekaj let kasneje pa sta dobila še dva sinova. Družina se je zaradi očetove službe večkrat selila po različnih krajih Jugoslavije. Slavica je osnovno šolo in tri razrede gimnazije zaključila v Novem mestu, v Ljubljani pa je maturirala in nadaljevala študij na Fakulteti za družbene vede, kjer si je pridobila naziv diplomirana politologinja.

Prvo službo je dobila na Ekonomski srednji šoli na Ptuju, ki je kasneje postala del Srednješolskega centra, kjer je poučevala ekonomske predmete, filozofijo in sociologijo. S Ptuja se je po desetih letih službe preselila v Ljubljano in tam delala kot kadrovnica ter knjižničarka. Zadnjih deset let pa je v Prevzgojnem domu v Radečah poučevala mladostnike, stare od 15 do 21 let. To je bila težka služba, zato so ji pomagala različna znanja in študij. Pri spopadanju s stresom so ji pomagala znanja, ki jih je pridobila na programih usposabljanja za življenjsko uspešnost Andragoškega centra v Ljubljani.

Rada potuje po svetu in odkriva naravo ter življenje ljudi in njihovo kulturo. Kot maturantka je bila v Grčiji, kot študentka je za tri mesece odšla v Anglijo, kot absolventka pa je obiskala Rusijo. Potovanje na Kitajsko jo je tako prevzelo, da se je odločila za študij kitajščine in se hkrati vedno bolj zanimala za alternativne načine zdravljenja. Pridobila si je naziv terapevt realitetne oz. kontrolne teorije in se na številnih delavnicah še dodatno izobraževala na področju joge ter osebnostne rasti. Na potovanjih po Jordaniji, Siriji, Egiptu in Maroku si je nabirala nova znanja in o teh državah pripravila tudi

Foto: osebni arhiv

S svetimi možmi pred templjem Tiruvannamalai

potopisna predavanja. Trikrat je bila v Indiji. Na zadnjem obisku leta 2009 jo je s svojo življenjsko radostjo in modrostjo navdušil 80-letni modrec dr. Rao. Ko je bila prvič pri njem na kliniki, jo je pogledal globoko v oči in ji rekel: »**Ti nimaš svojih otrok, a počuti se kot mati tisočerih otrok.**« Vsako jutro pred sončnim vzhodom je hodila k njemu na jogo in ob slovesu ji je naročil, naj svoje znanje posreduje ljudem okrog sebe. Po vrnitvi domov je začela v okviru Dnevnega centra aktivnosti za starejše občane (DCA) v Ljubljani izvajati energetske vaje ter voditi delavnice in predavanja na temo osebnostne rasti in uporabe preventivnih metod, kot so dihalne tehnike, mudre in meditacije za zdravo življenje.

V Škofjo Loko se je preselila novembra 2011, marca 2012 pa je že postala članica našega društva. Sestrični Vidi, ki jo je zvabila v Loko, želi pomagati pri obdelavi velikega vrta. Takšno delo jo veseli, ker je tako še bolj v stiku z naravo. Vendar pa se Slavica vrtnarjenja še uči, saj nikoli ni imela vrta, ker je stanovala v bloku. Priključila se je tudi prostovoljcem Centra za socialno delo v Škofji Loki. Učencu, s katerim se srečujeta enkrat tedensko, pomaga pri učenju, pogleda, če je napisal nalogo, pogovarjata se in bereta. Povabili so jo, da tudi zaposlenim iz Centra in drugim prostovoljcem predstavi svoje energetske vaje. Svoja znanja in

izkušnje želi posredovati tudi našim upokojencem in se tako še bolj aktivno vključiti v življenje v novem kraju bivanja.
Na društvu ali na Univerzi za tretje življenjsko obdobje bi lahko vodila tedenska srečanja, na katerih bi delali energetske vaje in se pogovarjali ob knjigi, kot to dela v Dnevnih centrih aktivnosti v Ljubljani. Predlagala je, da bi pripravila poskusno srečanje in tako preverili, ali bi upokojence to zanimalo.
Dveurni program bi bil sestavljen iz teoretičnega dela, ki bi zajemal predavanje o pomenu dihanja, aerobnih vaj ter predstavitev z različnih starodavnih alternativnih metod zdravljenja in praktičnega dela, ki bi obsegal vaje pranajama oziroma zavestno kontrolno dihanje, mudre, nekaj vaj iz hatha, krija in hormon joge ter barvno meditacijo po čakrah. Program je primeren tudi za starejšo populacijo. Njena najstarejša udeleženka v Ljubljani je praznovala 91 let in se ga udeležuje že tri leta.
Slavica je navdušila tudi skupino kreativk iz našega društva, da se enkrat tedensko srečajo in delajo energetske vaje.
Slavica je s starši in kasneje tudi s kolegi na Ptuju pogosto igrala **preferans**. V Loki še ni spoznala nikogar, ki bi poznal to igro, vendar upa, da bo

Foto: osebni arhiv
Z indijskimi prijatelji v Chennai-ju

našla soigralce tudi med Ločani. Ali jo kdo v našem društvu upokojencev zna igrati?
Rada bere duhovno literaturo, v zadnjem času jo navdušujejo knjige o transurfingu. V knjigah odkriva stare in nove resnice o sebi in drugih ter jih poskuša vsak dan udejanjati.
Slavica, želim, da se boš v tisočletnem starem mestu počutila čim bolje ter da boš svoje znanje in pozitivno energijo lahko delila tudi med našimi upokojenci.

ČLANE IN PODPORNIKE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE

PREDSTAVLJAMO ČLANE IZ PREDMOSTA V POLJANAH

Julija Jenko

NEŽKA TRAMPUŠ

Nežka Trampuš je tista, ki je vse predstavljene člane prepričala, da so se vpisali v naše društvo. Ker so prijatelji, sem predlagala, da naredimo skupinsko fotografijo.
Nežka se je v društvo včlanila 26. februarja 1992. Takrat je s sinom, partnerjem in njegovo hčerko živela v svoji hiši na Suški cesti 30 v Škofji Loki, a vedno jo je vleklo nazaj v rojstni kraj, zato sta s partnerjem Tonetom Škofom popravila domačijo in se leta 1996 preselila v Predmost 7, kjer sedaj živita.
Nežka je že vse življenje povezana z naravo. Že kot deklica je nabirala borovnice in gobe, kasneje pa je veliko pletla, saj je imela z volno veliko opravka tudi v službi. Končala je dveletno administrativno šolo in dobila službo na občini v Gorenji vasi, kasneje ob združitvi v enotno občino pa v Škofji Loki. Od leta 1963 pa do upokojitve je bila zaposlena v Gorenjski predilnici in ob delu končala srednjo ekonomsko šolo.
Tekstilne tovarne v Sloveniji so takrat organizirale športna tekmovanja, tako imenovane tekstilijade. Nežka je za Gorenjsko predilnico tekmovala in sodelovala pri organizaciji tekmovanj. Leta 1981 so se v Škofji Loki pričele sindikalne igre, športna tekmovanja za vsa podjetja v občini. Že takrat sva bili z Nežko nasprotnici v kegljanju, saj sva ta šport trenirali že od leta 1970, ko se je odprlo kegljišče na kopališču v Puštalu. Leta 1989 so se sindikalne igre preimenovale v delavske športne igre, na katerih je Nežka tekmovala v kegljanju, plavanju, smučanju in smučarskih tekih. Do leta 1991 je tekmovala za Gorenjsko predilnico, jaz pa za LTH. Ko sva se upokojili, seveda nisva mogli prenehati tekmovati. Delavske igre je takrat vodil Marjan Kalamar s Športne zveze, ki je imela prostore v športni dvorani Poden. Predlagala sem mu, naj v delavske športne igre vključi še upokojence in res se je zveza strinjala, da na igrah lahko tekmujejo tudi upokojenci in

nadaljevanje s prejšnje strani

invalidi. Nežko sem nagovorila, da bi tekmovali v paru in vpisali sva se v društvo upokojencev. Tako so upokojenci začeli tekmovati še v drugih panogah. Z Nežko sva takrat pričeli hoditi v hribe z DU Kranj in Iskro, ki so imeli že organizirane pohode. Razmišljali sva, da bi to uvedli tudi v naše društvo in ker sem bila takrat v DU Škofja Loka športna referentka, sem Nežki predlagala, naj prevzame planinsko sekcijo. Leta 1995 sva skupaj pričeli voditi pohode. Sedaj je množičnost planincev nepopisna, saj je sekcija v društvu najštevilnejša. Ko sem v Centru slepih in slabovidnih v Stari Loki petkrat tedensko organizirala plavanje, se je Nežka takoj odločila za plavanje v eni od skupin. Poleg tega je bila vedno pripravljena pomagati. Ko smo leta 2007 začeli izdajati naše glasilo Mi o sebi, je takoj priskočila na pomoč. Našim članom v Poljanski dolini raznosi 25 izvodov glasila, za katerega tudi piše članke o pohodništvu.

Foto: Julija Jenko

Druščina naših članov iz Predmosta. Od leve spodaj Nežka Trampuš in Sonja Trampuš
Zadaj levo Vera Demšar, Cilka Frlan, Helena Hren in Vladimir Frlan

Ob lanskem zaključku planinskih pohodov 6. decembra mi je rekla, da bi sekcijo rada vodila še dve leti, do njene 20. obletnice. Že kar nekaj časa jo boli hrbtenica, zato ji planinci pomagajo nositi nahrbtnik. V društvu sedaj tekmuje samo še v smučanju. Januarja 2013 je na tekmovanju za Medobčinske športne igre na Starem vrhu zasedla tretje mesto. Ko sem jo obiskala, mi je v šali rekla, da je dobila kar dve medalji. Eno na tekmi, drugo pa na Jesenicah v bolnici. Po tekmi se je s smučmi odpeljala proti parkirišču, padla in si zlomila ključnico. Po zadnjih vesteh operacija ni bila potrebna in Nežka dobro okreva.

SONJA TRAMPUŠ

Sonja Trampuš se je v društvo včlanila 9. septembra 1992. Rodila se je v Podlanišču v občini Cerkno, zaposlena je bila v Termopolu na Sovodnju in v Gorenjski predilnici. Leta 1977 se je poročila z Nežkinim bratom Marinom Trampušem in rodila sta se jima dva sinova. Ker so bile cestne povezave iz Podlanišča do službe na Trato slabe, se je njen mož odločil, da si zgradita hišo blizu njegovega doma v Predmostu 5. Sonja je zamenjala službo in odšla v LTH v Poljane ter od tam v zasluženi pokoj.
Ko se je upokojila, se je odločila, da se včlani v eno od upokojenskih društev. Nežka ji je predlagala, naj se vključi v DU Škofja Loka, da bosta lahko skupaj hodili na izlete. Ko je bil predsednik društva Janez Liechtenecker, je enkrat na mesec vodil izlete tako Štajersko kot na morje in tudi v Avstrijo na Grossglockner in Dobrač. Med vodniki sta bila Jelka Blaznik in Ivan Harej. Sonja Trampuš pravi, da je na izletih videla veliko lepega ter da je naša Slovenija lepa in razgibana, le opazovati jo je treba znati. Rada hodi v gledališče, še posebej, kadar na odru zaigra njen sin, kakšno predstavo pa obišče tudi z našim društvom. Najraje ima naravo in planinske pohode. Z Nežko si je že večkrat ogledala turo, ki je bila kasneje namenjena našim pohodnikom. Ima tudi dobre zamisli za poti, ki jih še nismo prehodili ali pa so nam bili pohodi tako všeč, da smo jih ponovili. S Sonjo hodimo Marija, Vida, Francka in Nežka, včasih je hodila tudi Kati. Vse smo istega mnenja, znamo se prilagajati druga drugi in občudovati naravo. Veliko pohodov je v tem času naredila tudi z našo Nežkino skupino. Same pa smo naredile Loško pot, odšle na Pohorje po slovenski transverzali, plezale smo na Veliko Babo na Jezerskem. Če ne more na bližnji

Blegoš, kondicijo ohranja na sprehodih s svojim kužkom Benom na okoliške griče. Ima lepe spomine na vse prehojene poti in upa, da ji bo zdravje omogočilo še veliko podvigov.
Rada bere, zlasti poezijo. O našem glasilu Mi o sebi pravi, da ga prebere v celoti, če pa pišemo o kom, ki ga pozna, pa še bolj pozorno ali pa večkrat. Povedala je, da se ji glasilo zdi prijeten časopis po vsebini in izgledu ter pohvalila vse, ki skrbijo za njegovo vsebino.

CILKA FRLAN

V društvo se je včlanila leta 2000. Rodila se je v Račevi pri Žireh. Deset let je hodila v službo v Kroj, ki je imel takrat oddelek v Žireh, nato pa je bila do upokojitve zaposlena v Gorenjski predilnici.

VLADIMIR FRLAN

V društvo se je vključil 12. junija leta 2002. Rodil se je v Predmostu v Poljanah. V službo je hodil v Termo na Trati, od koder je tudi odšel v pokoj. Z ženo Cilko sta sezidala hišo v Predmostu 21 v Poljanah, kjer živi tudi sin z družino. Cilka je na pohode hodila najprej s Heleno Hren in Vero Demšar, ko pa se je upokojil še mož Vladimir, sta hodila skupaj. Pravita, da je bilo v začetku lepše, sedaj pa so skupine prevelike. Veliko hodita na Blegoš in okoliške griče. V sezoni od 1. maja 2011 do 1. maja 2012 sta si za Korenine Blegoša zastavila načrt, da se bosta čim večkrat povzpela nanj. To jima je uspelo **274-krat** in priznavata, da je bilo zelo naporno. Sedaj gresta na pot samo še ob lepem vremenu, hodita pa tudi še kam drugam. Doma imata štiri vnuke in tudi nanje je treba kdaj popaziti. Spominjata se lepih izletov v Avstrijo, ki jih je vodil predsednik društva Janez Liechtenecker in obžalujeta, da jih ni več. Cilka je nekaj časa hodila tudi s skupino na plavanje v bazen CSS. Pohvalila sta naše glasilo, ki ga vedno prebereta od prve do zadnje strani.

HELENA HREN

V društvo se je včlanila 14. februarja 2001. Rodila se je v Žireh. Ko je Alpina odprla obrat v Gorenji vasi, se je tam zaposlila in ostala do upokojitve. Poročila se je mlada in se odselila k možu Francu v Poljane. Rodili so se jima trije sinovi in ker je bil stanovanjski prostor kmalu premajhen, sta si zgradila hišo v Predmostu 30. Helena se je najprej včlanila v DU v Gorenji vasi. Ker so s Cilko in Vero že prej skupaj hodile v hribe in se kdaj pridružile Nežkini skupini, se je v naše društvo včlanila še ona. Pravi, da je še vedno članica DU Gorenja vas in tako lahko hodi z obema društvoma ter izbira izlete, ki so ji všeč. Zelo je zadovoljna, ker zna uporabljati računalnik in vse prispevke o izletih in pohodih lahko prebere na internetu. Še posebej so ji všeč prispevki Mire Kofler.

VERA DEMŠAR

V naše društvo se je včlanila 7. julija leta 2000. S prijateljico Cilko sta že prej hodili v hribe in se na isti dan tudi včlanili v društvo. Rodila se je v Bohinjski Beli, končala je srednjo PTT šolo in službovala najprej na Bledu, nato v Škofji Loki in v Kranju, ko se je poročila, pa še v Poljanah, od koder je odšla v pokoj. Z možem Francem sta nekaj časa živela z njegovimi starši, kasneje pa sta zraven domače hiše postavila svoj dom v Predmostu št. 12, kjer živita sedaj. Imata sina in hčerko. Sin Leon z družino živi doma.
Vera se dobro spominja avtobusnih izletov, še lepše pa Nežkih pohodov.
Rada ima naravo. Pred tremi leti je imela operacijo oči, zato je prenehala s pohodi, ki jih zelo pogreša. Pravi, da bi se zdaj težko vključila, ker nima prave kondicije in tudi druščina se je zelo spremenila.
A sklenila je, da bo počasi spet začela nabirati kondicijo po bližnjih pobočjih.
Vera ima še en lep konjiček. Že na hodniku njenega doma te pozdravijo slike, ki jih sama riše na les. Poleg tega v les vžiga različne motive, kot so pokrajine in cvetje.

TONE ŠKOF

V društvo se je včlanil 27. februarja leta 2009. Rodil se je na Poljanski cesti v Škofji Loki. Po poklicu je zidar, delal pa je v Gorenjski predilnici in od tam odšel v pokoj. V društvu smo se ga zelo razveselili v smučarski sekciji, ker je ravno takrat manjkal mlajši član za ekipo. Za naše društvo tekmuje že četrto leto, za hobi pa ribari v obeh Sorah.

Foto: Nevenka Mandič Orehek

Tone Škof

MARINKINA KNJIŽNICA je odprta vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure, vsako sredo in petek od 11. do 13. ure.

BLIŽA SE POMLAD

Borjana Koželj

Naše študijsko leto teče hitro, vedno hitreje. Hitimo, da bi dosegli zastavljeno in še kaj več. Vrsta študijskih krožkov se je že zaključila, nekateri pa so v zadnjem času delo šele začeli. Tako se članice krožka Keramika pri mentorici Saši Ambrožič zberejo kar za tri ure, včasih pa lončeni izdelek zahteva celo podaljšan delovni čas. Letos so izdelovale vrsto

Foto: Mari Furlan

Sklede, izdelane pri krožku Saše Ambrožič

drobnih okrasnih predmetov, preizkusile pa so se tudi v kiparjenju in postopni gradnji velikih posod. Veselijo se velikega ateljeja, ki so jim ga posodili študentje.

Študentje Univerze za tretje življenjsko obdobje smo radovedni prav toliko kot mladi študentje in med drugim nas zanima tudi računalništvo. Ker nimamo svoje računalniške učilnice, smo

Foto: Zlata Ramovš

Izdelava foto knjige pod mentorstvom Sonje Dolinar

se zelo razveselili računalnice, ki so nam jo ponudili študentje. V okviru projekta podarjanja računalniškega znanja Znaš, nauči drugega so letos zaživele Računalniške urice. Organizacijo in pomoč posameznikom je prevzela Vlasta Mekiš, svoje znanje pa podarja tudi Brigita Lužar, na področju fotografije pa Sonja Dolinar in Zlata Ramovš.

Foto: Sonja Dolinar

Urejanje fotografij s programom Picasa pod vodstvom Zlate Ramovš

Foto: Zlata Ramovš

Fit v najboljših letih vodi Barbara Čenčič

ČAJ OB PETIH

Že vrsto let se nekajkrat letno srečujemo v naši knjižnici ob čaju. Vsako leto so srečanja obarvana drugače, pogosto z literaturo, drugič z naravo, letos pa gostimo ugledne Ločane. Najprej smo se razveselili srečanja z županom Škofje Loke, potem nas je s svojim optimizmom navdušila pesnica Neža Maurer, ki je častna občanka našega mesta. Na tretje srečanje smo povabili Petra Pokorna, nosilca občinskega priznanja zlati grb občine Škofja Loka v letu 2009 in vrste priznanj za dosežke na področju fotografije. K zanimivemu pogovoru je veliko prispeval Petrov prijatelj iz mladih let in kolega v Foto klubu Anton Ažbe Janez Podnar. V galeriji Hodnik je bila

Univerza za tretje življenjsko obdobje
Uradne ure: četrtek od 10. do 12. ure.
Telefon: 040 292 646 - v času uradnih ur.
E-mail: loka3univerza@gmail.com
http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/

Foto: Janez Bogataj

Peter Pokorn med pogovorom z Janezom Podnarjem in organizatorico čajev Borjano Koželj

razstava nekaterih njegovih nagrajenih kot tudi novih fotografij. Naša knjižničarka Marija Draškovič je zbrala in razstavila vse, kar je o Petru Pokornu shranjenega v tiskani obliki.
Veseli nas, da so naša srečanja tako dobro obiskana, kar kaže, da so teme, o katerih govorimo, in gostje dobro izbrani.

SODELOVANJE MARINKINE KNJIŽNICE Z BRALNICO V SOKOLSKEM DOMU

Poletje je še daleč, a načrti, kako ga preživeti doma, v Škofji Loki, že nastajajo. Marinkina knjižnica se bo v poletnih mesecih že tretjič preselila v senco pod krošnje. Lansko poletje pa je v Sokolskem domu zrasla še ena podobna Bralnica. Tokrat nas je vodstvo Sokolskega doma povabilo k sodelovanju. Sestali smo se, pogovorili in ugotovili, da so naši cilji enaki, saj oboji želimo pritegniti čim več bralcev, ki si knjige ne bodo le izposodili, ampak se bodo o njej tudi pogovarjali in se družili.
Sklenili smo, da bomo sestavili pester program, usklajevali smo termine in se skušali dopolnjevati. Posvetili se bomo tako otrokom kot starejšim in tako mimoidočim kot tudi našim stalnim bralcem. Spoznavali bomo domačo in tujo literaturo, prelistali revije in se veselili zanimivih gostov.

KAJ SE JE DOGAJALO V MARINKINI KNJIŽNICI?

Marija Draškovič

Naša knjižnica postaja prijeten prostor za klepet in pogovore o knjigah. Odprta je trikrat na teden, ob ponedeljkih od 14.30. do 16.30. ure ter sredah in petkih od 11. do 13. ure. V celoti temelji na prostovoljstvu. Delo si delimo štiri prostovoljke, ki se dobro razumemo in se rade družimo.

Vse knjige, ki nam jih podarijo prijazni ljudje in jih ni malo, pregledamo. Tiste, ki jih še nimamo, vpišemo, ostale pa podarimo naprej. Zelo smo veseli, da se je naše knjižnice spomnilo kar 37 darovalcev in da nam Muzejsko društvo Škofja Loka vsako leto podari Loške razglede. Letos nam je svojo publikacijo Železne niti podarilo tudi Muzejsko društvo iz Železnikov, več kot dvajset knjig pa je prispevalo Društvo za bralno značko iz Ljubljane. Tako smo leta 2012 našo knjižnico obogatili za 803 knjige, od katerih smo jih 42 kupili. Največ sredstev za nakup je podarila pevska skupina Mavrica in člani slikarskega krožka naše univerze.
Čeprav delamo kot prostovoljke, smo delo uspele organizirati tako, da se je knjižnica lahko vključila v sistem COBISS in s tem postala del slovenskega knjižničnega sistema. Prostovoljki Nevenka Mandić Orehek in Brigita Lužar pridno vnašata knjige v sistem in kmalu bo vnesena celotna knjižna zaloga, 4200 knjig.
Delovanje knjižnice je zelo popestrilo tekmovanje za bralno značko. Leta 2012 smo za vodilnega pisatelja izbrali Toneta Partljiča. Tekmovalo je 30 bralcev, od katerih je vsak prebral vsaj pet knjig s seznama, nekateri pa še več, in tako so postali redni

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Vodja knjižnice Marija Draškovič z bralko Marijo Lazar

bralci naše knjižnice. Tudi zaradi bralne značke je knjižnica zaživela, saj so nas bralci obiskali kar 1088-krat in si izposodili 1625 knjig. To pomeni, da so si izposodili malo manj kot polovico naše knjižne zaloge. Pisatelj Tone Partljič je na zaključni prireditvi podelil bralne značke in poudaril, kako pomembno je, da berejo odrasli, še posebej starejši.
Letos smo prvič podelili tudi bralne značke za branje angleških knjig. Podelitev je bila ob Dnevu odprtih vrat univerze za tretje življenjsko obdobje. Značke je dobilo 17 tekmovalk.
Poleti je vsak petek delovala tudi Marinkina knjižnica pod krošnjami. Dvakrat smo gostili otroke iz vrtca Najdihojca ter druge vnuke naših dedkov in babic. Razveselila nas je pesnica Neža Maurer, ki je otrokom brala svoje otroške pesmi. Znani loški igralec Matjaž Eržen je prebral nekaj pripovedk iz

nadaljevanje s prejšnje strani

knjige pripovedk Lojzeta Zupanca Kamniti most. Prireditev je popestrila pevska skupina Mavrica, ki je zapela nekaj otroških pesmi. Spoznavali smo tudi bolgarsko književnost, ki nam jo je predstavila prevajalka Bogdana Žepič, najbolj pa smo se razveselili literarnih prispevkov naših vrstnic. Najprej nam je naša članica Minka Likar prebrala eno od svojih še neobjavljenih zgodb, potem pa sta nas obiskali članici Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Domžal Metka Zupanek in Zlatka Levstek, ki sta nam brali svoje pesmi in kratko prozo. Zadnja prireditev knjižnice pod krošnjami pa je bilo druženje z udeleženci tečaja kreativnega pisanja, ki so nas presenetili svojo izvirnostjo.

Vse omenjene dejavnosti so pripomogle k uveljavljanju knjižnice. Veseli smo, da tudi starejši berejo, se o knjigah pogovarjajo in so o njih pripravljeni kaj napisati, saj s tem ohranjajo miselne sposobnosti in krepijo spomin.

NASVETI ZA BRANJE

Marija Draškovič

Stieg Larsson trilogija Millennium

Švedski novinar in urednik Stieg Larsson je bil eden od vodilnih strokovnjakov za desnoekstremistična in nacistična gibanja na svetu. Trilogija Millenium

je njegovo edino literarno delo in so jo objavili po njegovi smrti. Romani so izšli leta 2005, 2006 in 2007 ter so dobili več nagrad za najboljše kriminalne romane. Postali so mednarodne uspešnice in so izšli v 45 milijonov izvodih.

Naslov trilogije pomeni naslov časopisa in eden glavnih junakov je novinar Mikael Blomkvist, ki gradivo za romane najde v arhivu časopisa. Pri raziskovanju dogodkov mu pomaga Lisabeth Salander, težavno dekle s tetovažami in piercingi, ki pa je zelo sposobna raziskovalka in jo policija zaradi tega preganja.

V prvi knjigi **Dekle z zmajskim tatujem** beremo napeto zgodbo o novinarju Mikaelu Blomkvistu, ki mora napisati kroniko družine Vanger. Pokaže se, da je njegova prava naloga raziskati, kaj se je v resnici zgodilo mladi članici družine, za katero že skoraj 40 let ni sledu. Blomkvist in njegova pomočnica Lisabeth Salander odkrivata preteklost družine Vranger ter pri tem naletita na temačno in krvavo zgodbo, ki povezuje družinske člane.

V drugi knjigi z naslovom **Dekle, ki se je igralo z ognjem** Blomkvist po umoru novinarja Daga Svenssona in njegove partnerice najde gradivo za nov članek. Tudi v tem romanu Lisabeth svoje delovanje združi z Blomkvistovim in razkriti poskušata kriminalno združbo, ki trguje z belim blagom.

V tretji knjigi **Dekle, ki je dregnilo v osje gnezdo** se zgodba zaključi. Lisabeth hočejo zapreti v psihiatrično bolnišnico. Državni represivni organi jo poskušajo onemogočiti, da ne bi razkrila skrivnosti in korupcijo, ki ji ni para v švedski zgodovini. Pri rešitvi ji spet pomaga novinar Mikael Blomkvist.

Pisatelj je romane povezal in napisal zelo napeto zgodbo. Ker so korupcija, nestrpnost in socialna krivičnost v modernem času zelo aktualni, so po romanih posneli tudi tri filme. Priporočam, da si pred njihovim ogledom vseeno najprej preberete romane.

ZAHVALA

Marija Draškovič

V prejšnji številki našega glasila smo bralce prostovoljke v knjižnici zaprosile, če nam prijazni ljudje lahko podarijo knjigo Marije Jamar-Legat Kaibetova hiša na škofjeloškem Placu, ker je naš izvod nekdo odnesel iz knjižnice. Na našo prošnjo se je prijazno odzvala gospa Francka Šifrer s Sorške ceste v Škofji Loki in nam lepo ohranjeno knjigo podarila. Ker gre za knjigo, ki je pomembna za zgodovino Škofje Loke, smo bili darila zelo veseli in se gospe prisrčno zahvaljujemo.

Zbiramo pa tudi starejše pesniške zbirke znane loške pesnice Neže Maurer, ker ji želimo pripraviti stalno razstavo. Veseli bomo vsake knjige.

NOVO V GALERIJI HODNIK

Zlata Ramovš

V prejšnjem glasilu je za to sicer stalno rubriko zaradi objav letnih načrtov zmanjkalo prostora, zato objavljamo novice še za preteklo leto.

Tisti, ki ste se oktobra udeležili Čaja ob petih z županom mag. Mihom Ješetom, ste spremljali tudi otvoritev razstave fotografa **Marjana Gantarja** z naslovom **Loške strehe**.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Marjan Gantar predstavlja svoje fotografije.

Ob tej priložnosti je naša mlada prostovoljka **Maja Zakotnik** pripravila **razstavo različnih sort jabolk** iz svoje drevesnice in nam jih za prireditev tudi podarila. Jabolka so bila odlična in Maji se zahvaljujemo za njen prispevek.

Foto: Zlata Ramovš

Razstava knjig Neže Maurer in punčk naših članic

Konec novembra so prostovoljke na **delavnici punčk pod vodstvom mentoric Meri Bozovičar in Sonje Dolinar** izdelale čudovite punčke. Nekaj jih je Miklavž odnesel otrokom v Terapevtski skupnosti v Sopotnici, drugih pa so se razveselile naše vnukinje. Pred tem pa so jih ustvarjalke predstavile na spremljevalni razstavi pred Čajem ob petih s pesnico in pisateljico Nežo Maurer. **Prostovoljke, ki vodijo knjižnico**, so pripravile **tudi razstavo njenih knjig**.

Sredi decembra so fotografije Marjana Gantarja zamenjali panoji s **klekljanimi čipkami**. Razstavila jih je **skupina naših klekljaric**, ki sta se ji pridružili tudi mati in hči **Tončka Benedik in Cvetka Lapanja**. Razstavo so ob otvoritvi popestrile **dekoracije**, **ki so jih** izdelale **ustvarjalke praznične delavnice pod vodstvom Sonje Dolinar.**

Foto: Zlata Ramovš

Leta 2012 smo organizirali razstave, na katerih je sodelovalo kar 154 razstavljalcev. Ob tem smo opravili 180 ur prostovoljnega dela. Pripravili smo 22 samostojnih ali skupinskih razstav, njihovih otvoritev pa se je udeležilo 538 obiskovalcev.

Razstavno leto 2013 smo začeli s **fotografsko** razstavo **Petra Pokorna**, staroste našega Foto kluba Anton Ažbe. Peter je bil tudi gost našega prvega letošnjega čaja ob petih, ki ga pripravlja naša univerza.

Organizacijo razstave fotografij srednjeveške Loke v **Cataniji** je prevzel foto klub v kraju Valverde. Žal ima klub zelo visoke zahteve glede priprave in izvedbe razstave, ki jih ne moremo uresničiti, zato smo udeležbo odpovedali.

Ker pa predvidevamo, da vas je zamikala naša lanska pobuda in ste pridno fotografirali kotičke naše pisane Loke, bomo razstavo z veseljem pripravili v naši galeriji. Na njej bi radi predstavili zanimive kotičke in zanimivosti današnje Škofje Loke ter poglede nanje. Lanska razstava naših fotoamaterjev z naslovom Moj pogled je namreč doživela mnogo pozitivnih odzivov in komentarjev, zato smo se odločili, da bodo tudi naslednje naše razstave nosile isti naslov. Odslej bo Moj pogled tradicionalna razstava naših amaterskih fotografov, ki ji bomo

nadaljevanje s prejšnje strani

Foto: Janez Bogataj

Peter Pokorn, Borjana Koželj in Miro Duić ob otvoritvi razstave

vsakič dali drug podnaslov in drugo vsebino. Podnaslov tokratne razstave bo torej **Loški kotički**. Vabimo vas, da nam za razstavo pošljite do **10 digitalnih fotografij originalnih velikosti** s temo loških kotičkov na elektronski naslov **zramovs@gmail.com** ali pa nam v društvo prinesite najmanj **3 že izdelane fotografije. Priporočena velikost je 20 x 30 cm, najmanj pa 20 x 25 cm.** Lahko nam jih že pošljete, zbiramo jih do **30. aprila.** Razstavo bomo odprli predvidoma v drugi polovici maja.

GLASBA

MI ZA VAS

Marinka Logar

Tokratni decembrski koncert našega MePZ Vrelec je bil obarvan dobrodelno. Na koncertu smo zbirali sredstva za **družino Kožuh iz Breznice**, ki jim je plaz popolnoma uničil hišo, iz katere so se morali zato izseliti.
Koncert, ki smo ga izvedli 7. decembra 2012 v Sokolskem domu, je bil izredno kvaliteten. Na njem so poleg zborov sodelovali vrhunski glasbeniki, med njimi tenorist Aco Biščević, ki je zapel tri arije, evropsko znani kitaristi, harmonikarji in pianistka iz Glasbene šole Škofja Loka. Prireditev je z recitacijami popestril Marko Črtalič, z lepo besedo pa jo je povezala Monika Tavčar.
Koncert je bil zelo lep in žal nam je, da ni bilo več poslušalcev. Ker smo zbrali malo denarja, smo akcijo nadaljevali do novega leta v društvu upokojencev skupaj z univerzo za tretje življenjsko obdobje.
9. januarja 2012 smo gospe Francki Kožuh, izročili

Foto: Zlata Ramovš

Marinka Logar, Francka Kožuh, Cveta Škopelja in Janez Radelj pri predaji zbranih sredstev

717,80 evrov. Gospa Kožuh se je vsem darovalcem prisrčno zahvalila in ganjeno dodala, da bodo ob taki solidarnosti to hudo nesrečo prenašali vsaj malo lažje.

ZEMLJA GOVORI

Marinka Logar

30. novembra 2012 je naš pevski zbor sodeloval na proslavi ZEMLJA GOVORI ob 100-letnici rojstva skladatelja Petra Liparja, ki je s svojo zborovsko ustvarjalnostjo močno obogatil kulturno življenje v Kranju. Od leta 1945 je vodil moški in ženski zbor pevskega društva France Prešeren, kasneje pa učiteljski zbor Stane Žagar in oktet Sava. Skoraj celo življenje je bil ravnatelj Glasbene šole Kranj.

Liparjevo zborovsko ustvarjalnost zaznamujejo neverjetno pestri pristopi. Njegova vsestranskost ni bila le posledica odličnega poznavanja starejše in sodobne zborovske literature ter skladateljskega

znanja, temveč tudi vpetosti skladatelja v zborovsko prakso, kjer se je srečeval z različnimi ansambli in poslušalstvom. Poleg besedil, ki motive črpajo iz podeželskega sveta ali ljudske tradicije, pa je Lipar posegal tudi po bolj izpovednih delih sodobnih slovenskih pesnikov.
Pesem ZEMLJA GOVORI je imel na proslavi v svojem programu tudi naš zbor. Ker pa se je nismo naučili tako dobro, da bi jo lahko zapeli, smo se odločili, da jo recitiramo. To nalogo je prevzela pevka Minka Bertoncelj, ki se ukvarja tudi z gledališčem.

Foto: Janez Bogataj

Moški pevski zbor Petra Liparja pod vodstvom Nade Krajnčan

Tiho, tiho zemlja govori,
bo čez mesec dni rodila,
zemlja nam bo kruh rodila,
zemlja mati bo čez mesec dni.

Žanjce v goste bo vabila,
kmetje bodo njeni svatje,
o, vsi ji bomo bratje,
kruha vsem bo ponudila.
Zemlja, zemlja govori

DOVRŠENO IN DOŽIVETO

Med poslušalci na proslavi sta bila tudi znana glasbenika Lojze in Romana Krajnčan, sin in snaha zborovodkinje MePZ Vrelec Nade Krajnčan. Pevci smo se zato še posebej potrudili, saj je Lojze Krajnčan za naš zbor priredil pesmi Loka in grad, Kresna pesem, Tam na vrtu, Zrejlo je žito, želeli pa bi še kakšno.
Po končani proslavi je Lojze Krajnčan čestital svoji materi z besedami, da smo zapeli dovršeno in doživeto. Za nas je to izredna pohvala, ki nam bo še dolgo dajala novo moč, voljo in veselje do petja.
O umetniški poti Romane in Lojzeta Krajnčana je bilo napisanega že veliko, manj pa poznamo njuno življenje izza odra, zato sem toliko bolj vesela, da lahko z bralci delim delček njunega zasebnega življenja.

► Imata ob vajinem delu kaj prostega časa in kako ga preživljata? Ali najdeta čas za družinsko druženje?
Čas si vzameva. Glasba je najina ljubezen, najino delo, najin hobi in najina služba, a kljub temu si rada privoščiva izlete v naravo. Poleg tega rada smučava in delava na najinem ekološkem vrtu. Čas si vzameva tudi za prijatelje, najraje pa za družinska srečanja s sinovoma, ki sta že odšla po svetu in zato so taki trenutki veliko redkejši in dragocenejši. Ob praznikih je to največje veselje in tudi počitnice še vedno preživljamo skupaj.

► Kako doživljata uspehe svojih sinov in ali jima pomagata s svojim znanjem?
Oba sinova Kristijan in Žigan sta velika umetnika in po svojih najboljših močeh jima stojiva ob strani. Vsak je šel svojo pot in prav je tako. Naše umetniške poti se večkrat združijo in največji užitek je sodelovati s sinovoma, saj se od njiju še vedno veliko učiva, v stiku s svetom in glasbenimi trendi pa ostajava prav zaradi njiju. Seveda pa sta tudi onadva od naju dobila vse, kar sta lahko, predvsem pa veliko ljubezni.

Foto: Janez Bogataj

Romana in Lojze Krajnčan

► Kaj pa starševski ponos?
Seveda sva ponosna na oba. Kristijan letos v Amsterdamu zaključuje magisterij filmske glasbe, diplomiral pa je tudi iz igranja jazz bobnov in koncentrira po svetu. Žigan pa je odličen plesalec, večkratni državni prvak in evropski podprvak. Igral je v muzikalih Moje pesmi, moje sanje in Do nazga, v filmu Gremo mi po svoje ter v aktualni uspešnici Manjka mi manjka. Zelo lepo tudi poje in upava, da bo tudi on v življenju izkoristil vse svoje darove.
► Lojze, za naš zbor ste priredili več pesmi. Je temu botrovala le materina prošnja ali je bilo še kaj drugega?

nadaljevanje s prejšnje strani

Seveda sem pesmi na mamino željo z veseljem priredil in za izvedbo vam čestitam.

► **Za konec bi pevci zbora Vrelec želeli vedeti, kako sta s soprogo ocenila petje zbora na proslavi v Kranju, tudi glede na to, da sta pred dvema letoma poslušala našo zgoščenko.**

Rada sva se odzvala povabilu in všeč nama je bila vaša energija in veselje do petja, ki se čuti. Čeprav so bile pesmi zahtevne, ste koncert lepo izvedli, za kar vama iskreno čestitava. Želiva vam še veliko glasbenih užitkov, zvestih poslušalcev, zdravja in seveda dobro zborovodkinjo.

ZANIMIVE OSEBNOSTI

META MLINAR Z UMETNIŠKO DUŠO IN »ZELENIMI ROKAMI«

Besedilo in fotografiji Zlata Ramovš

Njeno uradno ime je Margareta Stanislava Frančiška Mlinar Heinrihar. Ime je dobila po svojem očetu in po svojih dveh krstnih botrih, vedno pa so jo klicali Meta, kar ji je všeč. Je potomka bogate škofjeloške družine, vendar pa njeno življenje nikakor ni bilo rožnato.
Mogoče prav zato zdaj z ljubeznijo skrbi, da na njenem vrtu na Trati vse zeleni in cveti. Malo znane vrste rož, drevja in grmovnic hitijo k soncu ter dajejo vrtu skrivnosten orientalski videz. Meta ima res »zeleno roko«, saj ji vse kar prinese domov, raste in cveti. Delčka njenega zelenega obilja je deležna tudi naša galerija Hodnik, ki ji je Meta lani poklonila dve veliki lončnici.

► **Od kod vam zamisel za tak vrt?**
Sem ljubiteljica eksotičnih rastlin. Rada imam vse, česar nimajo drugi. Vedno sem rada delala na zemlji, zdaj pa zaradi težav s koleni vrtnarim vse težje. Ker sem zelo dinamična in ne morem mirovati, sem se posvetila delu z glino, ki mi nadomešča zemljo in me pomirja. Pred leti sem tudi slikala na porcelan in les, nato pa sem se udeležila krožka keramike v loškem društvu upokojencev. Zdaj z glino ustvarjam doma. Že v mladosti sem rada delala ročna dela, ljubezen do umetniškega ustvarjanja pa sem dobila v ateljeju tetinega moža, fotografa in slikarja Antona Gojmira Kosa. S teto sta stanovala v znanem ljubljanskem Kolizeju, katerega lastnik je bil moj stari oče Franc in njegove sestre.

Meta s kaktusom, ki sedaj krasi našo galerijo.

► **Rodili ste se v znani škofjeloški družini Heinrihar, ki je bila pred drugo svetovno vojno lastnica žag na Trati in v Kranju.**
Začetnik našega imetja je bil stari oče Franc Heinrihar, ki je že s 14 leti odšel v Bosno holcat. Tam se je izučil za čevljarja, po vrnitvi pa je z vozom vozil hlode v Ljubljano in Trst. Njegova žena Marija je v zakon prinesla bogato doto. Stari oče je na Trati postavil žago, blizu železniške postaje domačo hišo, okoli nje pa poslopja s pisarnami. Domača hiša in nekatere zgradbe, v katerih je bil kasneje LTH, še vedno stojijo. Ded je bil varčen, imel je celo termoelektrarno na odpadni les, ki je z elektriko napajala takratno Trato in Predilnico.

Tudi stara mati je bila varčna, saj je doma kurila z odpadnim lesom, ki ga je nabirala po žagi. Mama Viktorija in oče Stanko sta včasih na skrivaj porivala svoj avto do Predilnice, da stara mama in ata nista slišala zagona motorja in se jezila, ker sta šla na lepše. Moj oče je bil dedova desna roka, saj je vodil žagi na Trati in v Kranju. Za nas je zgradil vilo na mestu, kjer sedaj živiva s sestro. Na področju kasnejše Jelovice je takrat imel žago na Trati tudi podjetnik Dolenec. Čeprav sta bila z dedom konkurenta, sta v času krize leta 1936 skupaj kupila grad Brdo, ki sta ga kasneje prodala članu kraljeve družine Karadžorđevićev. Z dobljenim denarjem je oče izplačal svoje delavce. Zanje je dobro skrbel,

vsi uslužbenci so jedli skupaj z gospodarjem. Rodila sem se leta 1940 in imam brata in sestro. Med vojno, ko sem bila stara tri leta in štiri mesece, nam je partizanski likvidator pred domačimi vrati in pred maminimi očmi ustrelil očeta. Takrat je sedemletna sestra zaradi hudega šoka izgubila spomin na vse dogodke pred to tragedijo. Zaradi strahu smo se preselili v ljubljanski Kolizej k teti Angeli Nedeljković, ki nam je pomagala v težkih časih.
Leta 1945 so vse dedovo in naše imetje v treh urah podržavili brez odškodnine, starega očeta so obsodili na pregon v Avstrijo. Ker ga Avstrijci niso hoteli, so ga oblastniki pregnali v Maribor in mu dosmrtno prepovedali vrnitev v Škofjo Loko. Do leta 1949 mama ni dobila nobenega dela, zato je v komisijski trgovini prodajala vse, kar se ni držalo sten in tal, da nas je lahko preživela. Bili smo večkrat lačni in stalno smo jedli polento. Spomnim se, da sem za god dobila torto iz polente, zato je še danes ne morem videti. Kasneje, ko je bil župan občine Milan Osovnikar, smo domačo hišo odkupili od države. Vsi trije otroci še danes nosimo posledice težkega življenja v tistem času.

► Kako so vas takrat sprejemali učitelji in sošolci?

Niso me marali, posebej mi je to dala vedeti učiteljica v tretjem razredu. Bilo mi je hudo. V sedmem razredu so me prestavili v internat na Ptuj. Imela sem veliko domotožja, a ker me niso poznali, sem tam spoznala pravo prijateljstvo in solidarnost. Na Ptuju sem imela vseskozi odlične ocene. Kasneje nisem dobila štipendije, dokončala pa sem šolo za zobne asistentke, da sem se lahko čim prej zaposlila. Službo sem dobila v Ljubljani. Poročila sem se z zobozdravnikom Janezom Mlinarjem, s katerim imava hčerko in sina.

► Pišete v časopise, kjer tudi primerjate tukajšnje življenje z življenjem v Švici. Zakaj?

Ker sem v Švici izgubila 40 let. Mislili smo, da gremo na bolje, pa smo samo trdo delali in varčevali, vzeli otrokom sorodstvo, nimamo pa nič več kot tisti, ki so ostali tukaj.

► Zakaj ste odšli v Švico?

Mož je leta 1968 dobil službo v Interlakenu blizu Berna. Jaz nisem bila zaposlena, zato mi je bilo dolgčas in mučilo me je domotožje. Z otrokoma sem se vrnila v Slovenijo, v osmih mesecih opravila intenzivni tečaj nemščine ter se nato vrnila v Švico, kjer sem se zaposlila v lekarni pri izdelavi zdravil. Tam sem opravila tudi izpit za laborantko. Kasneje sem odprla trgovino s konfekcijo. To pa ni bilo lahko, saj sem potrebovala skoraj pet let, da so me domačini sprejeli. Ko je v trgovini začela delati še hči, sva dobili stalne stranke in hči je trgovino sčasoma prevzela. Leta 2002 je možev šef zobozdravstveno prakso prodal in mož je ostal brez zaposlitve. Zato se je vrnil v Slovenijo, kasneje pa sem se vrnila tudi jaz.

► Kaj počnete zdaj?

Veliko potujem. Rada imam Azijo. Pred nedavnim sem se vrnila iz Indije, izpod Himalaje, kjer smo bili gostje tamkajšnjega maharadže. Obiskujem moža, ki je zaradi multiple skleroze v Centru

Sproščujoče delo z glino

starejših, ter hčerko in sina v Švici. Pišem spomine, v časopisih objavljam svoja razmišljanja o politiki, gospodarstvu in krizi. Izdelujem glineno keramiko in zadnja leta v arhivu raziskujem zgodovino svoje družine. Loškemu muzeju sem podarila zelo star rokopis rodovnika Heinriharjev. Zanimivo je, da so v rodovnik vpisovali le moške, žensk pa ne. Muzej ima že tudi mamino balo, v kateri je porcelan iz leta 1935 in več drugih starih predmetov.
Kadar sem slabe volje, se zapeljem v Sorico, pod lipe na pokopališču ali pa k stari oljki v Portorož. Drevesa so zame pravi blagoslov, saj mi dajo energijo in me sprostijo.

Gospa Mlinar, še enkrat hvala za lončnici, pri nas se dobro počutita. Upam in želim, da bi vam vaše cvetoče ljubljenke zdaj napravile življenje bolj rožnato, kot ste ga imeli v preteklosti.

NOVO PRESENEČENJE

Ivan Hafner

V lanski marčni številki smo pisali o izjemnem rezultatu našega kegljača Petra Mravlje, ki je postavil osebni in društveni rekord na 120 lučajev. Tokrat smo bili priča izjemnemu rezultatu naše odlične kegljačice in športnice **Smiljane Oblak.**

V petek, 4. januarja 2013, sta se v 6. kolu ženske medobčinske lige med seboj pomerili obe naši ženski ekipi. V 1. ekipi je metala tudi Smiljana. Prisotni niso mogli verjeti, kako natančno je usmerjala kroglo pri metih. Zvonilo in ropotalo je od začetka do konca. Podrla je skoraj neverjetnih 618 kegljev, na polno 376 in na čiščenje 242 kegljev. Rezultat je fantastičen, saj je svoj rekord iz lanskega februarja popravila za kar 47 kegljev. Takšni rezultati so redki že pri prvoligaških kegljačicah, kaj šele pri rekreativkah. V ilustracijo vrednosti tega rezultata naj povem, da sem pregledal rezultate vseh kategorij decembrskega Pokala Loka 2012. Pokal je bil dobro zaseden in metali so mnogi najboljši slovenski kegljači, kot sta Stoklas in Benedik med moškimi ter evropska prvakinja Eva Sajkova med ženskami. Vendar rezultata, boljšega od 618 kegljev, nisem našel.

Nekaj let nazaj smo se spraševali, ali bo kdaj kak upokojenec našega društva presegel mejo 600 podrtih kegljev. Po Žontarju (603 keglje), Uršiču (605 kegljev) in Mravlji (lani rekordnih 627 kegljev) je zdaj presenetila še Smiljana Oblak s svojimi 618 keglji.

Foto: Ivka Nardoni

Smiljani se pozna, da je bila športnica že od malega in tudi v zrelih letih ne popušča, čeprav jo tarejo tudi zdravstvene težave. Balina odlično in vodi žensko balinarsko sekcijo, za povrh pa nastopa tudi na smučarskih tekmah in društvu prinaša dragocene točke.

Vsekakor zasluži vse čestitke.

32. ŠRI SMO USPEŠNO ZAKLJUČILI

Ivan Hafner

Konec novembra 2012 smo s pikadom in balinanjem za ženske in moške zaključili 32. ŠRI. Zaključna prireditev je potekala sredi decembra 2012.

PIKADO

Ženske so nastopile s tremi dvočlanskimi ekipami. Med desetimi ekipami je naša tretja ekipa zasedla peto mesto. Metale so Nevenka Mandić Orehek, Katja Galof in Marija Marinšek.

Moški so spravili skupaj le eno tričlansko ekipo, ki je med sedmimi ekipami prav tako zasedla peto mesto. Metali so Edo Horvat, France Prezelj in Jelko Pešec. Pri obeh ekipah smo pričakovali boljše rezultate.

BALINANJE

V **ženski** konkurenci so nastopile le štiri ekipe. Naše društvo sta zastopali dve ekipi. Naša prva ekipa, za katero sta metali Alenka Zaletel in Tončka Dolinar, je zmagala, naša druga ekipa pa je bila tretja. Tekmovalke so prejele pokale, točk pa zaradi premajhnega števila ne.

Med **moškimi** sta nastopili dve naši ekipi. Ekipa, za katero so metali Peter Zakotnik, Janez Fic in Drago Jazbič, je med devetimi ekipami zasedla četrto mesto. Druga moška ekipa je bila peta. Oba rezultata sta solidna.

ZAKLJUČNI VSEEKIPNI REZULTATI SEZONE 2012

V četrtek, 13. decembra 2012, so bili v sejni sobi Občine Železniki ob prisotnosti župana Železnikov mag. Antona Luznarja, vodstva Športne zveze, predstavnikov sponzorjev in vabljenih dobitnikov odličij **razglasitev najboljših in podelitev pokalov.**

Ženske ekipe
Med 21 ekipami, ki so nastopale v 14 ženskih panogah, so zmagale **ženske ekipe DU Škofja Loka**, ki so tako **ponovile lanski uspeh. Vsem iskreno čestitamo**.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Priznanje najboljši ženski ekipi na ŠRI

Moške ekipe
Leta 2012 je nastopalo 48 moških ekip. **Ekipe DU Škofja Loka** so v množici mladih in mlajših ekip, ki so tekmovale v 18 panogah, **zasedle drugo mest**o. Lanske zmage največjega uspeha doslej, sicer niso uspele ubraniti, vendar je **rezultat kljub temu odličen. Tudi njim iskreno čestitamo**.
V moški konkurenci je zmagala ekipa Domela iz Železnikov.

Foto: arhiv Ivan Hafner

Ivan Hafner prejema pokal iz rok loškega podžupana Tineta Radinje.

V vseekipnem tekmovanju ženskih in moških ekip za prehodni pokal nam je pokal za leto 2012 odnesel Domel, ki je zbral 927,7 točk. Ekipe našega društva so zbrale 920 točk, bile druge in za Domelom zaostale le za 7,7 točke, to je 0,8 %.

Zadnji dve leti vzporedno poteka še **tekmovanje za naj rekreativca, oz. naj rekreativko**.
V točkovanje se štejejo točke posamičnega tekmovanja v veleslalomu, kolesarjenje po Hrastnici, gorsko kolesarjenje do Suše nad Breznico, kros in streljanje. Ker gre za enotno točkovanje brez starostnih kategorij, ločeno le za moške in ženske, prevladujejo mladi, nabrušeni rekreativci.
Med ženskami je pokal za naj rekreativko prejela Lea Hren iz OOZ Škofja Loka, naši najboljši sta bili **Nevenka Mandić Orehek na 3. – 4. mestu in Tina Ušeničnik na 7. – 10. mestu. Obema čestitamo**.
Urška Bizjak lanskega naslova najboljše ni ohranila,

Foto: Ivanka Prezelj

Župan Anton Luznar predaja nagradi našima naj rekreativkama Tini Ušeničnik in Nevenki Mandić Orehek.

ker ni opravila krosa. Točke je prejelo 51 tekmovalk.
Med moškimi je pokal za naj rekreativca prejel Anže Žakelj iz Kladivarja. Med 132 tekmovalci je bil naš najboljši ponovno Ivan Mihovilovič, ki je zasedel 42. mesto.

Ocenjujem, da smo kljub izgubi prehodnega pokala in nekaterim nejasnostim pri točkovanju tekmovali izvrstno in dostojno predstavljali naše društvo. Menim tudi, da bomo ob boljši organiziranosti določenih panog v društvu še imeli priložnost poseči po najvišji lovoriki.
O nekaterih spremembah pri točkovanju in razpisnih pogojih pri 33. ŠRI pa več v drugem prispevku.

NOVOSTI 33. ŠPORTNO REKREACIJSKIH IGER

Ivan Hafner

33. ŠRI se pričenjajo z veleslalomom na Starem vrhu.
Dobili smo že zgibanko z okvirnim programom tekmovanj, ki so mu dodali Splošni pravilnik oziroma tudi kratke pogoje tekmovanj.

nadaljevanje s prejšnje strani
Glede tekmovanj je kar nekaj novosti, ki bodo še posebej zanimive za naše kvalitetne rekreativce. Poleg tekmovanj, ki so bila na program uvrščena že lani, kot so treking na Sv. Andreja, prstomet, tek 4 mostov, kolesarjenje dvojic na Breznico in gorski tek na Gabrško goro ali Stari vrh, bo letos **uvedeno balinanje v utrdbi Rupnikove linije, menda z lesenimi balinčki in gorsko kolesarjenje MTB v Polhograjskem hribovju. Tekmovanje v badmintonu bo v dveh delih, marca na OŠ Žiri, oktobra na OŠ Ivan Grohar, v prstometu pa v treh delih, aprila v dvorani Poden, junija na OŠ Žiri, septembra pa v parku Rovn v Selcah.** Tekmovanje v plavanju je zaradi premajhne udeležbe opuščeno, prav tako tekmovanje ženskih trojk v košarki.
Pri pogojih za tekmovanje je navedeno, da se bo tekmovanje izvedlo, če bodo prisotne vsaj 4 ekipe iz vsaj treh društev. V takšnem primeru se ekipe ne bodo točkovale po običajnem sistemu, pač pa bo vsaka sodelujoča ekipa prejela 10 točk. Na 4. seji Komisije za šport in rekreacijo našega društva pa smo predlagali, da bi bile te točke vendarle malo bolj stimulativne. Na Športno zvezo bomo poslali predlog, da se glede na rezultate odigranih tekem točkuje npr. s 40, 30, 20, in 10 točkami, če sodelujejo 4 ekipe. Zlasti naše ženske ekipe v nekaterih panogah tekmujejo z več ekipami.
Uvaja se možnost prijav ekip in posameznikov tudi iz sosednjih občin izven naše UE.
Teh ekip naj se ne bi točkovalo, vendar pa to ni dovolj jasno določeno. Enako velja tudi za tekmovanje za naj rekreativca.
Želimo si, da bi vse občine, ki sodelujejo pri ŠRI, dobile večji pomen in da bi uvedli nove zanimivejše panoge.
Čeprav nam upokojencem vse spremembe niso pisane na kožo, bodo naši najboljši rekreativci prišli na svoj račun. Če se bomo dobro organizirali, bomo v nam primernejših panogah lahko še vedno konkurenčni.

Z VELESLALOMOM SO SE PRIČELE 33. ŠRI

Ivan Hafner

Organizator je letos pohitel in veleslalomisti so se zbrali že 19. januarja 2013 na Grebelci na Starem vrhu. Udeležba je bila dobra, saj je nastopilo 57 moških in 31 žensk.
V moški ekipni konkurenci je nastopilo kar 18 ekip, od tega štiri nepopolne. V tako hudi konkurenci mladcev se je naša prva ekipa odrezala zelo dobro. Zasedla je šesto mesto in si tako priborila lepo število točk za konkurenco. V prvi ekipi so bili naši najbolje uvrščeni smučarji Franc Guzelj, Tine Eržen in Roman Berčič. Naša druga ekipa, v kateri so smučali Janko Podrekar, Tone Škof in Viktor Debeljak, je zasedla dobro 13. mesto.
V ženski ekipni konkurenci je bilo 11 dvočlanskih ekip. Nastopili smo z dvema ekipama. V prvi sta smučali Irena Šubic in Nežka Trampuž ter zasedli 9. mesto. V naši drugi ekipi sta smučali Francka Tušek in Tončka Dolinar, ki sta bili enajsti.
Naj povem še, da sta na razglasitvi obe naši bolje uvrščeni ekipi prejeli pokala, dekleta srebrnega in moški bronastega. Vodja naših smučarjev Roman mi jih je veselo prinesel, jaz pa sem jih takoj odnesel v društvo. Žal se je kasneje izkazalo, da tehnični izvajalec tekem ni dobro poznal pravil oz. načina točkovanja ekip.
Kasneje so ekipne rezultate izračunali pravilno in pokale smo morali vrniti organizatorju, da so prišli v prave roke.
V prvenstvu posameznikov, kjer se upoštevajo starostne kategorije, smo dosegli zares lepe uspehe in kolajn ne bo treba vračati.

Foto: Logar
Franc Guzelj na štartu

Med moškimi je v kategoriji od 61 do 70 let med 13 tekmovalci Tine Eržen zasedel odlično 3. mesto. V tej kategoriji so dobro nastopali tudi drugi naši tekmovalci, vendar zaradi bolezni žal ni bilo našega Borisa Vodopivca. V kategoriji nad 70 let je premočno zmagal naš Franc Guzelj-Šnicl, za kar mu čestitamo. Roman Berčič je bil zelo dober, četrti. Žal je zaradi premajhnega števila odpadla kategorija nad 75 let, kjer smo običajno pobirali kolajne.
V ženski posamični konkurenci so vse naše tekmovalke nastopale v kategoriji nad 60 let. Zmagala je Irena Šubic, do brona pa se je dokopala Nežka Trampuž. Tudi tu je odpadla najstarejša kategorija.
Rečemo lahko, da so nas naši alpski smučarji dobro zastopali.

BALINANJE, TRENING, DRUŽENJE IN TEKMOVANJE

Besedilo in fotografija Smiljana Oblak

Člani naše balinarske sekcije smo novembra in decembra obiskovali tečaj oziroma usposabljanje, kot temu pravi naš mentor, sodnik in trener **Ivan Breznik**. S svojimi bogatimi izkušnjami nas je učil balinanja oziroma bližanja in zbijanja. Moški so obiskovali oba tečaja, ženske pa si zbijati ne upamo. Tečajev se je udeležilo devet tečajnic in sedem oziroma osem tečajnikov. Trener pravi, da smo zelo poslušni in zagnani učenci, vendar se zavedamo, da uspešne tekmovalne bodočnosti pred sabo res nimamo.

18. decembra 2012 smo se vse aktivne balinarke zbrale še na novoletnem druženju in na balinišču na Trati odigrale turnir naključnih dvojic. Tudi tokrat je bil organizator in sodnik Ivan Breznik. Zvrstile pa smo se takole:

1. mesto Minka Ažbe, Tončka Dolinar
2. mesto Urška Bizjak, Anica Košir
3. mesto Marica Sorčan, Marija Sovinc.

Budno oko trenerja Ivana Breznika nad tečajnicami

Od četrtega do sedmega mesta so se uvrstile **Nevenka Mandić Orehek, Ivanka Prezelj, Vera Hartman, Smiljana Oblak, Majda Bernard, Alenka Zaletel, Marica Jesenovec** in **Slavka Stanonik.** Srečanje smo zaključile Pr`Starman z razdelitvijo nagrad najboljšim in priložnostnimi darilci vsem udeleženkam ter zahvalo Ivanu.

BOGATE AKTIVNOSTI KEGLJAČEV

Ivan Hafner

Konec lanskega leta in v začetku leta 2013 so bili naši kegljači zelo dejavni. Poleg rednih treningov so nastopali v medobčinskih tekmovanjih ter na raznih turnirjih in tradicionalnih dvobojih. Dosegli so rezultate, ki jih navajam v nadaljevanju.

Ligaška tekmovanja

Tri naše moške ekipe so nastopale v enotni medobčinski ligi.

Med 10 ekipami, sestavljenimi tudi iz ligaških tekmovalcev, so nastopile tudi tri naše ekipe. Po dolgotrajnem tekmovanju je **naša prva ekipa zasedla odlično tretje mesto**. V tej ekipi mečejo Franc Žontar, Peter Mravlja, Peter Zakotnik in Stane Gaber. Naša druga ekipa, za katero mečejo Stane Ferle, Tine Uršič, Andrej Djordjevič, Ljubo Podpečan, Boris Pešelj in Tone Mihelič, je bila osma. Naša tretja ekipa, katere člani so Lojze Homan, Jože Primožič, Roman Selan in Stane Voršič, je bila boljša in je pristala na 7. mestu.

V ženski konkurenci sta dve ekipi našega DU nastopili v šibki konkurenci treh ekip, ki pa so tekmovale dvokrožno. Zmagala je naša boljša ekipa, za katero sta metali Zdenka Gaber in Smiljana Oblak.

Kegljačice so **medobčinsko posamično** prvenstvo že zaključile.

V konkurenci 12 tekmovalk, od katerih jih je bilo 8 iz našega DU in 4 iz DU Selška dolina, je v dvokrožnem metanju **zmagala naša Zdenka Gaber pred Cilko Remic in Smiljano Oblak.** Vse tri so skupaj podrle več kot 1000 kegljev.

Turnirji

Na Pokalu Loka je v moški konkurenci neregistriranih kegljačev kegljalo 54 kegljačev iz 14 društev oz. krajev, od tega je metalo tudi 11 iz našega društva. Od naših kegljačev, ki se niso pretirano odrezali, je bil **najboljši Peter Mravlja, ki je podrl 555 kegljev.**

V konkurenci **neregistriranih kegljačic** je metalo 20 tekmovalk, od tega 7 naših. Zdenka Gaber je zasedla peto mesto, Smiljana Oblak pa šesto. Obe sta podrli nekaj čez 500 kegljev.

Na krompirjevem turnirju, na katerem so bile nagrade različno težke vreče krompirja, je v enotni kategoriji kegljalo 28 kegljačev, med njimi tudi 7 naših. Med registriranimi tekmovalci je bil naš Franc Žontar Nano s 574 podrtimi keglji odličen tretji.

Turnir dvojic v tandemu je potekal po sistemu izpadanja. Med 15 sodelujočim dvojicami so tekmovale štiri naše dvojice. Konkurenca je bila močna, saj so bili pretežno registrirani kegljači tekmovalci in tekmovalke. Odlična sta bila naša Tine

nadaljevanje s prejšnje strani

Uršič in Franc Žontar, ki sta izgubila šele v finalu. Četrto mesto pa sta zasedli naši Zdenka Gaber in Smiljana Oblak.

Prijateljski tradicionalni dvoboji za prehodni pokal

Dvoboj z ekipo občinske obrtne zbornice Dvoboj 8-članskih ekip, sestavljenih iz dveh kegljačic in šest kegljačev, se je razvil v izenačeno borbo. Ekipi sta se od para do para menjavali v vodstvu, tako da je bil končni rezultat dvobojev 4 : 4. Skupni rezultat je bil 4085 : 4037 za ekipo obrtne zbornice, tako da je zmaga pripadla obrtnikom, ki so prevzeli prehodni pokal. **Zmagali so zasluženo**, vendar pa je treba poudariti, da so svoje vrste okrepili z nekaj ligaškimi kegljači, v naši ekipi pa so nekateri najboljši imeli slab dan. Najboljša v naši ekipi sta bila Peter Mravlja, ki je podrl 544 kegljev, in Smiljana Oblak, ki je podrla 521 kegljev, kar pa je tudi zanju le povprečen rezultat.

Foto: arhiv Ivan Hafner

Ivan Hafner je predal prehodni pokal Obrtni zbornici. Na sliki sta obe ekipi.

Dvoboj z Društvom upokojencev Selške doline Na tem srečanju sta bili 10-članski ekipi, sestavljeni iz štirih kegljačic in šestih kegljačev in tudi ta dvoboj je bil izenačen ter negotov do zadnjega. Na koncu so gostje dobili 6 dvobojev, naši kegljači pa štiri, vendar pa je bil skupni rezultat **močno v našo korist, kar 5055 : 4966 kegljev,** zaradi česar smo osvojili dve točki in rezultat izenačili na 6 : 6. Ker pa pri prehodnem pokalu ena ekipa mora zmagati, smo morali upoštevati pravila KZS, ki določajo, da zmaga tisti, ki je osvojil več tako imenovanih set točk, torej dvobojev na vseh posameznih stezah. In glej smolo. Ko smo sešteli te točke, so jih naši zbrali 19,5, tekmeci pa 2o,5. **Tako smo ob veliko več podrtih kegljih dvoboj izgubili in tudi ta pokal predali tradicionalnim tekmecem.**

NAŠI SMUČARJI PONOVILI LANSKI USPEH

Besedilo in fotografija Ivan Hafner

V organizaciji PZDU Kranj je v petek, 15. 2. 2013, na Soriški planini potekalo kot običajno najbolj množično prvenstvo, prvenstvo Gorenjske v smučanju za leto 2013. **Nastopilo je 185 smučarjev iz kar 25 DU Gorenjske pokrajinske zveze.** Prijavljenih je bilo še 42 smučarjev več, ki zaradi prestavitve niso prišli.

Naša 17-članska ekipa se je odlično borila in ponovno osvojila prehodni pokal za najboljšo ekipo na Gorenjskem, kar tudi štejemo za največji uspeh na tem tekmovanju.

V tekih pri ženskah je v najmlajši kategoriji do 65 let zmagala Jožica Anžel, Urška Bizjak pa je bila tretja.

Pri tekačih je bil v kategoriji od 66 do 70 let naš Mirko Pintar peti, Emil Satler pa osmi. **V kategoriji do 65 let je Srečo Pirman postal podprvak,** Brane Korenčič pa je bil osmi.

V veleslalomu je pri ženskah v kategoriji od 66 do 70 let Francka Tušek postala prvakinja Gorenjske, Smiljana Oblak pa je zasedla šesto mesto. V kategoriji do 65 let je bila med 20 smučarkami naša najboljša Cirila Tavčar, ki je zasedla osmo mesto, Tončka Dolinar pa je bila deseta.

V kategoriji moških alpskih smučarjev je bil v kar številni konkurenci Ciril Pleško četrti, **v kategoriji od 71 do 75 let je bil odličen drugi Franc Guzelj,** Roman Berčič pa osmi. V tej kategoriji je nastopilo kar 24 alpincev. V kategoriji od 66 do 70 let je nastopilo 28 smučarjev, od katerih je bil Janko Podrekar štirinajsti, Viktor Debeljak je zasedel osemnajsto mesto. Najmlajša kategorija moških do 65 let je bila tudi najštevilčnejša, nastopilo je 44 tekmovalcev. **Z drugim mestom je bil naš najboljši Boris Vodopivec,** Tine Eržen pa soliden enajsti.

Prvenstvo Gorenjske je bilo hkrati tudi **odprto**

državno prvenstvo, vendar je bila udeležba iz drugih regij zelo skromna. **Ekipno je bila najboljša gorenjska regija**, preostalih sedem regij pa je bilo zastopano maloštevilno. Uspehi naših so se ponavljali, tako je **neuradna državna prvakinja v tekih postala Jožica Anžel, v veleslalomu pa Francka Tušek.**

Pri moških tekmovalcih v alpskih disciplinah sta neuradna državna podprvaka postala Franc Guzelj in Boris Vodopivec.
Vsem tekmovalcem čestitamo, zahvaljujemo pa se vodji tekaškega odbora Emilu Satlerju in vodji smučarjev v alpskih disciplinah Romanu Berčiču, ki sta zbrala močno ekipo.

GREMO NA POT

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV 2013

Dan	Relacija	Vrsta prireditve
20. 3.	Hotel Delfin Izola	kopalni izlet
22. 3.	Zbor članov	seja DU
10. 4.	Topolšica	kopalni izlet
17. 4.	Potepanje po Pivški kotlini	turistični izlet
24.-28. 4.	Črna gora (*prijave januarja*)	turistični izlet
8. 5.	Mala Nedelja	kopalni izlet
8.–15. 6.	Letovanje na morju (*prijave januarja*)	letovanje
29. 6.	Piknik DU	družabna
3. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
10. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
17. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
24. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
31. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
7. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
14. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
21. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
28. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
sept.	Terme Fojnica-BiH (*prijave maja*)	letovanje
sept/okt.	Trgatev-obiranje grozdja	aktivni izlet
okt.	Međugorje - obiranje mandarin	turist.-aktivni izlet
9. 10.	Mala Nedelja	kopalni izlet
23. 10.	Topolšica	kopalni izlet
9. 11.	Martinovanje	družabna
20. 12.	Novoletno srečanje	družabna

► Obiski gledaliških predstav bodo objavljeni sproti.

► **Prijave z obveznimi vplačili do zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih, med 8. in 11. uro v pisarni DU. Informacije na tel. 040/857 273.**

► Opozorilo Prijave bomo upoštevali z dnem vplačila!

PLANINSKI IZLETI 2013

14. 03. Pohodniška EKO pot okoli Žetal (Haloze) - *vodi Slavko*
28. 03. Rakitna - *vodi Nežka*
11. 04. Poljčane - Ljubična - Nunska gora - *vodi Dragica*
25. 04. Kamnik - Stari grad - Palovče - Vrhpolje - *vodi Slavica*
09. 05. Šentviška planota - Črvov vrh - Ponikve - *vodi Nežka*
23. 05. Stranice - Mala gora - Golek - *vodi Slavica*
06. 06. Zatolmin -Vodel - Mrzli vrh - *vodi Dragica*
20. 06. Koželska stena - Brod na Kolpi - *vodi Slavica*
04. 07. Kofce - Veliki vrh - *vodi Nežka*
18. 07. Golte iz Žekovca - Boskovec - *vodi Slavica*
01. 08. Polin - Avstrija - *vodi Dragica*
13. 08. Logarska dolina - Okrešelj - Kamniško sedlo
14. 08. Brana - Kamniška Bistrica - *vodi Slavica (dva dni)*
29. 08. Jezersko - Češka koča - Ledine - *vodi Dragica*
12. 09. Bohinjska Bela - Galetovec - *vodi Nežka*
26. 09. Kanonir - Kozji vrh - *vodi Slavica*
10. 10. Prtovč - Kosmati vrh - Ratitovec - *vodi Dragica*
24. 10. Sele - Setiče - Avstrija - *vodi Dragica*
07. 11. Rogla – Oplotniški Vintgar - *vodi Slavica*
21. 11. Rovtarica - Dražgoše - *vodi Nežka*
05. 12. Neznano - *Slavica, Dragica, Nežka in Martina*

► Informacije in prijave Nežka Trampuš, tel. 041/ 225 226 ali Martina Eržen, tel. 041/ 831 064

GREMO NA POT

POHODNI IZLETI 2013

11. marec	RUT 671m – STRŽIŠČE 756m izhodišče na 671m, iz Ruta krožno 3 - 4 ure
8. april	VRHOVLJE PRI KOŽBANI 400m (Sv. Andrej) v GORIŠKIH BRDIH po zelo razglednem grebenu izhodišče na 400m, samo sestop v dolino, 3 ure hoje
22. april	ZAKOJCA 700m izhodišče v Gorjah 700m, vzpon 130m, sestop 450m, 3 - 4 ure
6. maj	MAJSKI VRH 340m v HALOŠKIH GORICAH izhodišče na 212m, iz Vidma, VR 130m, 4 ure hoje, krožno
10. junij	BLEŠČEČA PLANINA nad ARIHOVO PEČJO v Avstriji – SLOVENSKA KOČA 1020m izhodišče na 650m, VR cca 400m, 3 - 4 ure hoje, krožna
8. julij	SP. In ZG. PLANINA DOLGA NJIVA 1580m v Košuti, nad Tržičem izhodišče 1150m, VR 430m, 3 - 4 ure hoje
12. avgust	PLANINA STADOR 1034m – PLANINA RAZOR 1315m izhodišče na 1034m, iz Pl. Stador, VR 200m, 3 - 4 ure hoje
9. september	ŠIJA 1808m, z žičnico na Vogel izhodišče na 1535m iz zgornje postaje žičnice, VR 273m, hoje 3 - 4ure
23. sept.	STENE SV. ANE 963m, nad Ribnico izhodišče na 489m iz Ribnice, VR 474m, 3 - 4 ure hoje
7. oktober	JENKOVA PLANINA 1495m nad Jezerskim izhodišče na 900 ali 980m, VR 600 ali 515m, 4 - 5 ur hoje
21. oktober	PLANINA LIPANCA l630m – PL. KLEK 1604m na Pokljuki. Prijetna, valovita hoja med labirintom zelenih pukeljčkov, zlatih macesnov, planin in smrek. izhodišče 1500m, iz Medvedove konte, VR 130m
11. november	KRAŠNI VRH 526m v Beli krajini izhodišče na 163m iz Metlike, VR 363m, 3 ure hoje
2. december	Pot v NEZNANO

► Informacije in prijave Dragica Gartner, tel. 041/607 483

Foto: Janez Bogataj

- Posamezni izleti bodo objavljeni na oglasnih deskah društva.
- Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.
- Planinski in pohodni izleti bodo prilagojeni vremenskim razmeram.
- Vseh izletov in prireditev se udeležujete na lastno odgovornost.

Foto: Slavica Laznik

Planinec in pohodnik Peter Šušteršič

ZAKLJUČNI IZLET 6. DECEMBRA 2012

Nežka Trampuš

Za zadnji pohod planincev v neznano 6. decembra se nas je na običajnem mestu v bivši vojašnici zbralo veliko, kar 73. V dolini je bila megla, proti hribom pa se je že svetilo, ko smo malo zaokrožili po Škofji Loki in se potem usmerili na pravo pot. Na Rovnu pri Selcih nas je obiskal Miklavž. Pozdravilo nas je sonce in prekrasno sneženo jutro. Bil je dan za bogove.

Foto: Slavica Laznik

Planinci na zaključnem izletu na Kališče

Dobra volja nas je spremljala po poti na Kališče. Po krajšem postanku s čajem in prigrizkom smo zakopali po celem snegu v strm hrib do cerkve Sv. Križa, kjer sta nas pozdravila prijazna domačina. Ogledali smo si cerkev in nadaljevali pot po snegu čez Sleme, po domače Površnico, do Dražgoš. Ogledali smo si še spomenik in tam nas je čakal avtobus za Železnike.

Naše druženje smo nadaljevali s kosilom v restavraciji Alplesa. Sledil je pregled pohodov leta 2012 in prikaz programa za leto 2013. Obdarili smo naše jubilante za 70 let, Ivico Kožuh, Majdo Bogataj, Marjanco Hirschenfelder in Olgo Čermelj ter 80-letnika Cirila Pleška, ki je od Planinske zveze Slovenije nekaj dni prej prejel tudi SVEČANO LISTINO, najvišje priznanje Planinske zveze, za kar mu čestitamo.

Foto: Slavica Laznik

Mladostni 80-letnik Ciril Pleško z Ivico Kožuh

Kot vsako leto so program prevzeli planinci, kar je vedno lepo presenečenje, ki ga pripravijo za nas vodnice. Ob zvokih harmonike smo se še malo zavrteli. V večernih urah smo se dobre volje vrnili v Loko.

Ko gledam na to veliko skupino planincev, sem lahko upravičeno ponosna na vse, ki se skozi vsa ta leta trudimo po poteh. Le nekaj nas je, ki smo pred 18 leti začeli s skromno udeležbo od 5 do 8 ali 10 planincev. Z leti smo to skupino ustvarjali vsi, skupaj s prijetnimi druženji po naših lepih poteh, drug drugemu smo dajali pogum. Če je bila včasih potrebna pomoč, je bila vedno na mestu in tudi dobrodošla. Vse te povezanosti pa ne bi bilo, če kot skupina ne bi delovali enotno. To je naš skupni trud, ne samo vodnic in vodnika, ampak vseh nas planincev, ki se imamo radi FINO.

Zahvalila bi se vodnicam: Dragici Gartner, Slavici Laznik in Martini Eržen ter Slavku Bašlju, Romanu Hartmanu in njegovim KOŠTRUNOM za pomoč. Zahvaljujem se tudi Bredi Bogataj za posebno presenečenje, parkeljne. Hvala tudi prevozniku Frelihu za srečne vožnje, čeprav včasih po zelo zavitih poteh. Bralcem želim, da bi se imeli lepo, pohodniki pa si želimo še več druženja in vabimo tudi nove člane, da se nam pridružijo.

VESELI POHODNIKI

Dragica Gartner

S pohodnimi izleti smo v društvu upokojencev začeli pred dvema letoma. Letos smo zapešačili že v tretjo sezono naših prijetnih srečanj in pohodov, ki se jih udeležimo najmanj enkrat mesečno. Želimo si, da bi bili dvakrat na mesec, kar nam bo čez nekaj časa verjetno tudi uspelo.

Foto: Zlata Ramovš

Pohod Suhi dol - Planina - Butajnova

Trudimo se spoznati čim več Slovenije, vendar pa posamezne pokrajine, kot sta Dolenjska in Bela krajina, premalo poznam, zaradi tega jih tudi manj obiskujemo. V prihodnosti se bomo trudili izboljšati tudi ta vidik.

Osebno zelo obožujem zame svete kraje v gorah, kjer je divjala prva svetovna vojna in puščala za sabo ostanke te nesmiselne morije. Do teh krajev čutim posebno povezanost in energijo, ki je ne znam in ne morem opisati.

Vendar pa se ne morem pritoževati, saj je idej in volje za pohode vedno dovolj, le zdravje nam mora služiti. Tudi financ minister bi lahko primaknil kaj več denarja ali pocenil pogonska goriva. Zelo dobro bi bilo, če bi tudi čas tekel malo počasneje, a na žalost je ravno obratno. Reči moram, da se v planinskih skupinah zelo dobro počutim, seveda najbolje pri Veselih pohodnikih, ker so to zelo disciplinirani ljudje in izžarevajo posebno energijo. Vedno znova dobim tudi kakšno poučno lekcijo.

Zanimivo je na primer, da se vedno vsi strinjajo, ko predlagam, da bi si ogledali še kaj izven načrta. Seveda se oglasijo tisti, ki si to želijo in zmorejo, ostali, ki so v manjšini, pa ne upajo ugovarjati, zato se jih ne sliši. Na koncu dvomljivci v svoje sposobnosti in zmogljivosti vedno pridejo do čudovitega spoznanja, da to zmorejo in da so boljši, kot so si upali priznati. Nič ni lepšega, saj vemo, da se moramo za vse lepo tudi potruditi, vendar v mejah.

V skupini imamo tudi nekatere zanimive pohodnike, ki nam dajejo izredno pozitivno energijo in upanje, da bomo tudi mi ostali tako gibljivi in aktivni tudi v poznih letih, kljub različnim boleznim, poškodbam in številu let, seveda če bomo neprestano delali na tem.

Vsem pohodnikom bi se rada zahvalila, da smemo biti v njihovi družbi, da so oni v naši in da lahko občutimo to energijo. Upokojenci moramo ostati v kondiciji, da ne bomo prehitro v breme sebi, svojcem, družbi in ne nazadnje tudi zavarovalnicam, ki so vedno bolj skope.

Foto: Zlata Ramovš

Na pohodu z Ledinskega Razpotja skozi Gore in Dole

Če bi ocenjevala pohode, lahko rečem, da je vsak pohod enkraten in težko ponovljiv. Vedno znova sem pozitivno presenečena nad pohodniki, disciplino, razmišljanji, učenjem in sosedsko pomočjo. Imamo se lepo in želim si, da bi še dolgo bilo tako.

KUBA, DALJNA NEZNANA DEŽELA

Borjana Koželj

Naša članica VLASTA MEKIŠ je Kubo želela spoznati pobliže že nekaj časa, zato se je učila jezika in se na potovanje temeljito pripravila. Dežela jo je očarala, zato je bil pogovor veliko daljši od tega zapisa.

► **Pred kratkim sta se z možem vrnila s potovanja po Kubi. Na potovanje si se temeljito pripravljala. Kako so poleg učenja španščine potekale priprave?**

Za potovanje na Kubo sva se odločila, ko sva od letalskega prevoznika Air France prejela ponudbo za letalsko karto z Brnika do Havane za 650 €. Nato je bilo potrebno pripraviti še vse ostalo. Najela sva avto, kupila vizo in uredila zavarovanje. Da bi se bolje pripravila na to, kaj si ogledati in na kaj moraš biti pripravljen na tem otoku, sva si kupila vodič Lonely Planet in v knjižnici poiskala še slovensko verzijo Svetovnega popotnika. Pogledala sva, kakšna potovanja po tem otoku nudijo slovenske agencije, brskala po spletu, da sva našla informacije in zanimivosti o Kubi, ter si ogledala potopise znancev, ki so Kubo že obiskali.

► **Potovala sta sama, brez varstva agencije. Kako sta si organizirala življenje na Kubi?**

Odločila sva se, da se bova prilagajala svojemu počutju in tempu, ki nama bo odgovarjal. Uspelo nama je prepotovati celo Kubo. Doživela sva živahen utrip kubanskih mest in videla revno podeželje, toda povsod sva naletela na prijazne in nasmejane obraze, ki so z veseljem pomagali. Res pa je, da je pri tem kar precej pomagalo znanje španščine.

Spala sva v zasebnih hišah, ki jih imenujejo casa particulares. Popotniki jih prepoznajo po znaku sidra nad vhodnimi vrati in tam sva največkrat dobila domačo kubansko večerjo in zajtrk z ogromno domačega sadja in poceni jastogi. Hotelov ne marava, saj turiste lahko spoznavava na poti in doma, Kubance pa le na Kubi.

► **Kaj se vama je najbolj vtisnilo v spomin?**

Kuba je znana po svoji glasbi, ki jo slišiš v živo na vsakem koraku, podnevi in ponoči. Staro in mlado igra na instrumente ter poje in pleše v ritmu afro in latino glasbe. Na glavnih ulicah velikih mest se obnavljajo hiše, ki so bile zgrajene še pred Castrovo revolucijo, kljub temu se izmenjujejo obnovljene in na pol porušene hiše. Na vasi ljudje živijo v na pol podrtih kočurah, kritih z lesom ali palmovimi listi. Vsepovsod jih razmere silijo v to, da si pomagajo sami, se npr. slikajo za denar, tudi v Havani pa se sliši petelinje petje in prašičje kruljenje. Za dodaten zaslužek čevljarji, urarji in zlatarji v preddverjih hiš postavijo majhne obrtne delavnice, veliko pa je tudi malih trgovinic s kičem in spominki. Nekateri pa si služijo kruh s potujočo trgovino ter sadje in zelenjavo prodajajo z vozičkov.

Foto: Vlasta Mekiš

Kubanki s kubankama

Cesta so slabe. Tudi na glavni šestpasovni avtocesti naletiš na volovske in konjske vprege, na kakšen meter makadama, velike luknje in izbokline. Zato je potrebno voziti zelo previdno. Avtomobilov si ne morejo privoščiti, zato pa imajo zelo pester javni prevoz, na katerega smo mi že pozabili. Veliko tovornjakov je predelanih v avtobuse, konjskih in volovskih vpreg, kolesarskih taksijev ter veliko petdeset in več let starih avtomobilov.

Sicer pa nasproti vsem pričakovanjem njihov glavni junak ni Fidel Castro, ampak Jose Martí, ki je Kubance v 19. stoletju rešil izpod španskega jarma. Njemu so posvečeni glavni trgi in ulice naselij, njegov spomenik vidiš na vsakem vogalu.

Internet je zelo težko dosegljiv, saj mesečni dostop stane kar 12 povprečnih mesečnih prihodkov, zato si ga stežka privoščijo tudi najbolje plačani zdravniki, ki so delali v tujini.

► **Katera je naslednja dežela?**

O tem še ne bi govorila, ker je odvisno od ponudb letalskih prevoznikov in od kolegov, s katerimi bi lahko delili stroške potovanja. Predvsem me zanimajo države Latinske Amerike in Južne Azije.

ZAKAJ IMAM RAD SLOVENIJO?

Nadja Podgoršek

Junija leta 2000 je Jef Albrechts iz Maasmechelena v Belgiji prejel bronasti grb mesta Škofja Loka za zasluge pri pobratenju naših dveh mest.
Ob njegovem letošnjem, že dvanajstem obisku Škofje Loke, smo mu zastavili nekaj vprašanj. Ker se je zelo dobro naučil slovensko, bodo nekateri stavki v razgovoru malo bolj belgijski in upam, da se vam bodo zdeli prisrčno simpatični.

► **Kdaj ste prvič obiskali Slovenijo? Naši mesti sta pobrateni od leta 1999. Ste pri tem sodelovali od vsega začetka?**
Slovenijo sem prvič obiskal z družino leta 1990. Naši otroci so želeli zamenjati kraj dopustovanja. Zakaj Jugoslavija? Gospod, ki živi v Belgiji in je slovenskega porekla, nam je dal naslov svojega prijatelja Janeza Demšarja, ki vodi Mini hotel Zorka. Ker je bil njegov hotel v željenem terminu zaseden, nam je Janez posredoval naslov turistične kmetije Žgajnar. Leta 1991 zaradi vojne nismo prišli, potem pa vsako naslednje leto. Prvi stik z županom Igorjem Drakslerjem sva imela poleti 1995. Počasi sem ga navduševal in leta 1999 smo podpisali listino o pobratenju. Večkrat mi je dejal, da sem bil prav jaz lokomotiva in idejni vodja tega pobratenja.

Foto: osebni arhiv

► **Zelo dobro govorite slovensko. Vemo, da je slovenščina za tujce težka, zato nas zanima, kako ste se lotili njenega učenja.**
Od septembra 1999 do novembra 2000 sem enkrat tedensko po uro in pol obiskoval slovensko šolo pri Slovenskem kulturnem društvu Slomšek v Maasmechelenu. Eno leto smo se učili samo 4. in 5. sklon. »Grem v šolo«, »Sem v šoli«. Vsak dan sem se še sam naučil deset novih besed. Mislim, da sem se veliko naučil tudi v Sloveniji. Vsakokrat, ko pridem, mi gre bolje.

► **Ste nekakšen neuradni kulturni in turistični ambasador Slovenije v Belgiji. Koliko turističnih avtobusov oziroma turistov ste že pripeljali v Slovenijo?**
Ne vem točno. Na prvi obisk avtobusom sta leta 1998 prispeli dve skupini po 120 ljudi, večinoma pa pripeljemo do pet skupin letno. Od leta 2007 dalje smo prihajali z letali v Trst ali v Celovec, od letošnjega oktobra pa na srečo kar na Brnik. Število skupin lahko pogledate na naši spletni strani www.jumelage-maaschmechelen.be, kjer je zgodovinski pregled. Leta 2011 smo v povezavi z občino Škofja Loka organizirali 21 različnih aktivnosti.

► **Kako ste povezani z našimi rojaki v Belgiji?**
V naši pokrajini so tri slovenska kulturna društva. V Genku je društvo Naš dom, v Maasmechelenu pa še društvi Slomšek in Sv. Barbara. Skupaj se poveselimo na letnih piknikih ter na prireditvah za slovenski in Prešernov dan, ki jih organiziramo skupaj.

► **Ali lahko poveste nekaj več o vaši komisiji za pobratenje, katere predsednik ste?**
Šteje 24 članov in je neprofitna občinska organizacija. Občinska je zato, ker ima v našem odboru vsaka politična stranka enega ali več predstavnikov. Poleg teh so v komisiji še predstavniki uradov za šport in kulturo, predstavniki upokojencev, mladih ter še nekaj posameznikov, ki želijo pomagati. Vsi so prostovoljci. Vsako leto dobimo od občine mesta Maaschmechelen podporo v višini 0,20 EUR na občana. To pomeni od 7 do 8 tisoč evrov. Naprej organiziramo in načrtujemo vse sami. Če gre belgijska delegacija v okviru pobratenja v Škofjo Loko ali pridejo Slovenci v Maasmechelen, del stroškov plačamo mi. Na srečo imamo za zdaj še ljubeznive družine belgijskih gostiteljev, ki našim prijateljem še vedno nudijo brezplačno prenočevanje. Med temi je največ belgijskih družin, ki so že obiskale Škofjo Loko.

► **V Slovenijo prihajate že 22 let. V tem času ste navezali pristne stike z našimi turističnimi kmetijami v Poljanski in Selški dolini.**
Vse se je začelo leta 1990 z čisto slučajnim dopustom na Starem vrhu pri Žgajnarju. Od takrat dalje imamo preveč gostov za en penzion. Z vsakim prihodom se je število gostov povečevalo, zato smo jih nastanili tudi na kmetijah pri Davčanu, Ožbetu in Pešarju na Gabrški gori. Škofja Loka je imela samo Hotel Transturist, Mini hotel Zorka je vedno zaseden, ostali penzioni pa za naše skupine nimajo dovolj prostora. Zdaj naši gostje prebivajo na zgoraj omenjenih turističnih kmetijah. Lastniki turističnih kmetij so že naši prijatelji in zame osebno skoraj sorodniki. Ko se vozimo na izlete po Sloveniji, imamo organiziran avtobusni prevoz iz Zaprevala in Četene ravni, kjer smo nastanjeni. Za vsak dan imamo izdelane programe, ki vključujejo izlete v jame, na morje, na Vogel ali Veliko Planino. Obiščemo tudi Bolnico

Franjo, Mozirski gaj, rudnik v Velenju, vinsko klet v Ormožu ali Goriških Brdih in seveda Škofjo Loko. Vem, da smo pobrateni s Škofjo Loko, vendar stanujemo na turističnih kmetijah. Kljub temu pa pogosto obiskujemo Škofjo Loko, hodimo na kosila v Kaščo, k Ingilču, k Starmanu in še kam. Poleg tega tudi obiskujemo trgovine, kupujemo čevlje, jemo sladoled, obiskujemo Loški muzej. Udeležujemo se tudi občinskih praznikov in prireditev, kot npr. Venerina pot, z avtobusi pa pridemo tudi na Pasjon. Letos smo obiskali še koncerta zbora Perpetuum Jazzile in koncert glasbe Clauda Debussyja. Sem tudi predsednik Mednarodnega zborovskega tekmovanja v Maasmechelenu.

► **Leta 2007 so vaši rojaki zbirali finančno pomoč za prebivalce Selške doline in Škofje Loke, ki so jih prizadele poplave. Kdo vse je prispeval in v kakšni obliki?**

Pripravili smo dobrodelni koncert, na katerem je sodelovala skupina Suha špaga, poleg tega pa še maraton in srečelov ter tako zbrali 20.000 evrov. Januarja 2008 smo v Škofjo Loko prinesli naš finančni prispevek in novo vodno črpalko za gasilsko društvo. Zbrali smo 23.000 evrov, ki so jih porabili za popravilo tal v športni dvorani Poden.

► **Kako vidite v prihodnje sodelovanje med Škofjo Loko in Maasmechelenom in kako ocenjujete dosedanje sodelovanje?**

Dosedanje sodelovanje je bilo težko, saj nimamo zgodovinskih povezav, kot jih ima npr. Škofja Loka s Freisingom. Med našimi mesti tudi ni ekonomskega sodelovanja, saj ste oddaljeni kar 1100 km, zato je naše pobratenje pravzaprav posledica prijaznosti. Naši izleti so v zadnjih petih letih postali samo turistični dopust, zdaj pa smo se s turističnim društvom in županom Mihom Ješetom dogovorili, da bomo naše sodelovanje izboljšali. Navezali smo tudi prve stike med Univerzo za tretje življenjsko obdobje v sklopu DU Škofja Loka in dnevnim centrom za starejše v Bolstru.

► **Za konec, če dovolite, še osebno vprašanje. Menda se je vaša najmlajša hčerka poročila na Starem vrhu? Mi lahko poveste kaj o tem?**

Leta 2005 se je naša najmlajša hčerka res poročila na Starem vrhu. Na poroko smo z osebnimi avtomobili in avtobusi pripeljali 90 belgijskih prijateljev, med povabljenci pa je bilo tudi 90 slovenskih gostov. To so bili domačini s turističnih kmetij, seveda pa tudi takratni župan Igor Draksler, Urška Omejc, Mirjam Jan-Blažić, Uroš Bajželj, Tone Peršin in še mnogi drugi. Letos pa smo tu krstili našo najmlajšo vnukinjo. Naj povem še to, da sem skrbno raziskoval korenine naše družine Albrechts. Izviramo iz Avstrije, vendar se je ena veja prednikov razširila na Nizozemsko, Belgijo in Nemčijo, druga pa na jug, čez Karavanke, torej na Gorenjsko. Tu se zdaj imenujejo Albreht. Skoraj prepričan sem, da so moji predniki slovenskega porekla.

Gospod Albrechts, najlepša hvala za pogovor.

ZAČETEK LOŠKEGA MUZEJA IN ŠE MALO NAZAJ

Meri Bozovičar

Vrnimo se v dvajseto stoletje, v leto 1932. Takrat so v Loki zgradili znamenito stavbo, novo deško šolo. Loški obrtniki so se leta 1936 domenili, da izkoristijo to nadvse veliko pridobitev in v času šolskih počitnic priredijo obrtno industrijsko razstavo. V tem času je v Škofji Loki delalo 137 obrtnikov, ki so širšo javnost želeli opozoriti na svojo obrtno tradicijo, zato so ob predstavitvi svojih izdelkov dodali še zgodovinski oddelek, na katerem so opozorili na bogato dediščino Škofje Loke. Obrtniki so upali, da bo razstava doživela uspeh, saj se jim je z veseljem odzvalo mnogo odličnikov. Pokrovitelj je bil ban Dravske banovine, v 26-članskem reprezentativnem odboru pa je najpomembnejše mesto imela Franja Tavčar, soproga Ivana Tavčarja, in dvorna dama Nj. Veličastva kraljice Marije Karađorđević. Razstava je odlično uspela. Med obiskovalci sta bila knez Pavle, namestnik kralja Petra Karađorđevića, in kraljica Marija. Na prostoru za novo šolo so po 200 letih

Foto: Zlata Ramovš

Puštalski grad je med leti 1946 in 1959 gostil muzejske zbirke.

ponovno izvedli loški pasijon tako, da so se prizori vrstili na odru in se pomikali mimo gledalcev. Po tej razstavi se je prof. Francetu Planini prvemu utrnila misel o ustanovitvi muzeja. Zdelo se mu je, da znamenita cehovska dediščina, ki je bila prikazana na razstavi, ne bi smela pristati na

nadaljevanje s prejšnje strani

podstrešjih posameznih obrtnikov in tam propadati. Svojo skrb za dediščino in zamisel, kaj z njo storiti, je zaupal svojemu prijatelju dr. Pavletu Blazniku, skupaj sta načrt predstavila loškim profesorjem, ki so se kot običajno ob koncu šolskih počitnic zbrali na vsakoletnem srečanju. Nad predlogom so bili navdušeni in že 22. avgusta

Foto: Nadja Podgoršek

Pohištvo iz visoškega dvorca

1936 so predlog poslali mestni občini. S predlogom so se strinjali tudi občinski možje in skupaj so pričeli s pripravami ter 2. novembra 1936 oblikovali pripravljalni odbor, ki je zbiral stare predmete. Člani odbora so si razdelili območja in po hišah spraševali po starinah ter cele dneve stikali po podstrešjih in odnašali ali na ročnem vozičku odvažali, kar so našli zanimivega. Predmetov je bilo toliko, da so z njimi napolnili štiri sobe starega Rotovža, ki jim jih je dala na razpolago mestna občina. Tako so ustanovili Loški muzej, ki je obiskovalcem odprl vrata 27. avgusta 1939.

Med drugo svetovno vojno se je delo za nekaj let prekinilo. Nemci so leta 1944 zbirko, skupaj z drugimi kulturnimi spomeniki prenesli v kapucinsko cerkev. Med predmeti so bili tudi znameniti baročni oltarji iz Dražgoš. Po končani vojni so se ljubitelji muzeja kmalu sestali, in sicer 13. decembra 1945. Najprej so pri kapucinih poiskali muzejsko zbirko in pričeli zbirati novo gradivo. Iz zapuščine visoškega dvorca so pripeljali pohištvo družine Kalan in pisatelja Ivana Tavčarja. Zbirati pa so začeli tudi gradivo o narodnoosvobodilni borbi, ki so ga poleti razstavili v šolski telovadnici.

Že naslednje leto je mestni odbor v najem dobil prostore v puštalskem gradu. 28. julija 1946 so Loški muzej odprli drugič. Takrat je bilo na voljo več sob in zbirke so lahko uredili. Odprli so tudi kapelo v puštalskem gradu z znamenito Quaglievo stensko slikarijo.

Člani odbora so opravili ogromno delo in dosegli velik uspeh. Sami so čistili razstavne predmete in prostore ter dežurali in vodili obiskovalce po zbirkah.

Prvi upravnik muzeja Karel Plestenjak je službo nastopil avgusta 1948. Ker so prostori v puštalskem gradu postali pretesni in neprimerni zaradi vlage, so bile vedno glasnejše želje po selitvi muzejske zbirke na loški grad. Želja se je uresničila, ko sta leta 1959 na gradu prenehala delovati bolnišnica za vojne ujetnike in kazensko poboljševalni zavod. Muzej so preselili in ga 16. avgusta 1959. leta odprli tretjič, tokrat na loškem gradu.

Grad in muzej sta postala simbol našega mesta in znana ne samo v Sloveniji in Evropi, ampak tudi v svetovnem merilu, kar dokazuje raznolikost in število obiskovalcev.

Leta 1962 se je predstavil kot muzej na prostem tudi grajski vrt. Na vrt so postavili Škoparjevo hiša iz Puštala, razstavili pa so tudi 60 let staro pajšto oz. sušilnico za sadje, vodnjak, mlin iz Davče, 200 let star čebelnjak, senik in kozolec. Žal so danes na ogled le še Škoparjeva hiša z gartelcem oz. vrtičkom pred hišo, vodnjak, kozolec in mlin.

V muzeju se vedno kaj dogaja. Število obiskovalcev pa je vsako leto večje. Zaposleni imajo veliko idej, vrstijo se različne razstave ter predavanja. Na novo so preuredili Tavčarjevo sobo in sobo Ivana Groharja. Tako uspešno delo je vsekakor zasluga vseh zaposlenih, predvsem pa direktorice Jane Mlakar.

Foto: Zlata Ramovš

Škoparjeva hiša na grajskem vrtu

Vabimo vas, da muzej obiščete in se sprehodite po grajskem vrtu. Oglejte pa si tudi lepo urejen park ob vhodu. Muzej je pozimi odprt vsak dan od 10. do 17. ure, poleti pa do 18. ure, ob ponedeljkih pa je zaprt. Za vse informacije pa pokličite telefonsko številko 04 517 04 11 ali pa obiščite spletno stran www.loski.muzej.si

Viri: LR 1/1954, 3/1956 stran 264, 33/1986 stran 37, 185
Fran Erjavec: Slovenija in Slovenci
Publikacija: Škofja Loka in njena okolica l. 1936

Popravek tel. številke

V prejšnji številki glasila smo na strani 23. objavili napačno številko kapucinske knjižnice. Pravilna je 04 506 30 05.
Se opravičujemo.

SPOMIN NA SREČANJE DIPLOMANTOV MEDICINSKE FAKULTETE V ZAHVALO VELIKEMU MENTORJU IN DOBROTNIKU DR. IVANU ORAŽNU

Marija Šušteršič

Kdo smo Oražnovci? Ime vam ne pove veliko. Smo največja slovenska družina, ki šteje preko 900 članov. Raztreseni smo po vsej Sloveniji, med seboj se ne poznamo, čeprav nas druži isti poklic. Vsi smo namreč zdravniki ali zobozdravniki. Članica te velike družine sem tudi jaz. Povezuje nas globoka hvaležnost do našega dobrotnika, ki nam je omogočil, da smo uresničili svoje sanje o izbiri poklica.

Foto: Internet

Dr. Ivan Oražen

In kdo je ta dobrotnik? To je dr. Ivan Oražen iz Kostanjevice na Krki. Bil je nezakonski sin služkinje in očeta advokata, ki ga nikoli ni hotel priznati. Dejstvo, da je bil nezakonski otrok, je Ivan čutil kot bolečino, ki ga je spremljala vse življenje. Z zagnanostjo je v revščini končal gimnazijo in študij medicine v Gradcu, nato pa se je vrnil v Ljubljano in postal ugleden zdravnik. Bil je vodja Sokolske zveze, velik domoljub in poštenjak, ki se je boril za samostojnost Slovencev izpod Avstro-Ogrske.

Poročil se je z Ženi Aver, dedinjo današnje pivovarne Union ter postal bogat in ugleden Ljubljančan. Bil je lep moški, visok, postaven, lepega obraza in stavim, da so ga mnoge Ljubljančanke oboževale. Po smrti svoje soproge Ženi je končal svoje življenje osamljen in strt. Njegovo slovo je bilo veličastno. Pustil je zanimivo in dragoceno oporoko. V njej je vse premoženje zapustil Medicinski fakulteti v Ljubljani, ki je morala mestno hišo na Wolfovi ulici preurediti v dom za študente, poletno hišo na Dolenjski cesti pa v dom za študentke medicine in stomatologije. V oporoki je natančno navedel, da imajo prednost pri sprejemu nezakonski otroci, otroci iz razbitih družin in revni otroci. Bivanje v njegovih domovih je prepovedal le duhovnikom. Od leta 1925 v obeh domovih stanujejo študentje in uživajo naklonjenost svojega darovalca. Do danes je študij zaključilo preko 900 hvaležnih zdravnikov. Njegovo premoženje je poleg obeh hiš in posestev v Ljubljani vključevalo tudi hišo in gozdove v Kostanjevici. Poleg glavnice pa je pomembno bogastvo predstavljal tudi nakit njegove soproge, ki je bil med vojno zazidan v zidu Medicinske fakultete. Zdaj je umetniško predelan in krasi razkošno verigo dekana Medicinske fakultete. Shranjena je v trezorju ene ljubljanskih bank.

V domu na Dolenjski cesti sem stanovala pet let, sobo pa sem delila še z dvema dekletoma. Vse smo danes zobozdravnice in velike prijateljice. Živele smo skromno, se veselile vsakega izpita in s pomočjo študentskega posojila tudi uspešno diplomirale.

In zakaj vam to pripovedujem? Leta 2009 je minilo 140 let od rojstva dr. Ivana Oražna. Njegovi hvaležni otroci smo se že tretjič srečali v Kostanjevici. Pred njegovo rojstno hišo nas je pozdravil dekan Medicinske fakultete, današnji študentje pa so pripravili umetniški program. Obiskali smo tudi grob njegove matere. Sam je pokopan v Ljubljani in po koncu študija mu marsikateri diplomant prižge svečo v zahvalo. Srečanje v Kostanjevici smo nadaljevali v gostišču. Sedanji študentje so predstavili življenje v prenovljenih domovih in njihove vragolije.

Foto: Internet

Oražnov dijaški dom na Wolfovi ulici v Ljubljani

Primerjali smo naše in njihove dogodivščine in se od srca nasmejali. V dvorani je bilo več kot 250 nasmejanih obrazov, srečnih, ker smo se spoznali. Med nami so krožila vprašanja: »Kdaj si bila v domu, v kateri sobi, si medicinka, kje zdaj delaš?« Vmes pa se je večkrat zaslišal vzklik »Živel dr. Oražen!« in 250 grl je v zanosu zaklicalo: »Živel!« Dvorana je bila nabita s čustvi in mnogi so v roke vzeli

mikrofon in pripovedovali svoje spomine in občutke hvaležnosti. Starejši kolega je povzel:
»Dr. Oražen je želel, da bi bili dobri, ampak mi smo še boljši in brez njega nam ne bi uspelo. Živel, živel!«
Po končanem srečanju v Kostanjevici smo se z avtobusi odpeljali še v Ljubljano in si ogledali oba moderno prenovljena Oražnova študentska domova. Fantje so skuhali kislo juho in malo smo zapeli ter zaplesali. Sledila so še rokovanja, objemi in obljube, da se čez nekaj let zopet srečamo.
Zdaj veste, kdo je bil dr. Ivan Oražen in kdo smo mi, Oražnovci!

Foto: Internet

Dekanska veriga, narejena iz nakita in dragocenosti Ženi Auver-Oražen

PROJEKT MATIjA

MATIjA – MREŽA ZA POMOČ STAREJŠIM

Maruša Mohorič

080-10-10
info@cd-matija.si

MATIjA
Mreža aktivnosti, trženja, informiranja in asistence

Vsak dan poslušamo, da se prebivalstvo stara, da je v Evropi vedno več starejših ljudi in tudi v Sloveniji veliko več ter da smo starejši družbi v breme. Po drugi strani pa obstajajo vladne in nevladne organizacije ter društva, tudi prostovoljna, ki se na različne načine trudijo pomagati starejšim, saj ima vsak človek, mlajši ali starejši, svoje želje in težave. Večinoma je najtežje tistim, ki so sami doma in v vsakem trenutku nimajo možnosti koga poklicati.

»**MATIjA** je mreža aktivnosti, trženja, informiranja in asistence. V klicnem centru **na brezplačni telefonski številki 080 10 10** lahko dobite številne aktualne informacije, podatke o dejavnostih različnih prostovoljskih organizacij in ustanov, ki skrbijo za starejše, pozneje pa bo mogoče tudi naročati blago in storitve. Mreža MATIjA omogoča starejšim in ljudem s posebnimi potrebami, da lahko dlje časa ostanejo v domačem okolju,« je povedal Iztok Polak, direktor družbe CareDesign/ Varna naveza iz Škofje Loke, ki je razvila mrežo MATIjA.
Mreža MATIjA zagotavlja
- povezovanje za večjo socialno varnost in splošne informacije o zdravstvenih ustanovah, čakalnih vrstah pri specialistih, medicinsko-tehničnih pripomočkih, domovih za starejše, socialnih pravicah, humanitarni pomoči in drugem;
-informacije o storitvah za oskrbo in pomoč v gospodinjstvu, kot so čiščenje, pranje, likanje, organizacija prevoza;
- informacije o zdravstvenih storitvah in osebni pomoči kot je naročanje pri zdravniku, nega na domu, dnevno varstvo, tele-alarm (rdeči gumb) in drugo;
- informacije o vzdrževanju in prilagoditvi doma, torej možnostih adaptacije bivalnega okolja, obrtniških in vzdrževalnih del, raznih servisih in svetovanjih.
Mreža MATIjA že deluje in ima podporo ministrstev, državnih ustanov in nevladnih organizacij. S pomočjo vključenih ponudnikov storitev in blaga se bo financirala sama. Potencialni uporabniki storitev, ki znajo uporabljati spletne strani, lahko dobijo več informacij na naslovu www.cd-matija.si, vsi ostali pa na brezplačni številki 080 10 10.
Ker mi teorija ni všeč, sva z g. Polakom skušala rešiti konkretno težavo. Moj radiator pušča, ker ne poznam izvajalcev, koga naj pokličem? »Pokličite 080 10 10, opišite svoj problem, mi vam bomo našli mojstra, ki bo uredil zadevo, a storitev boste morali plačati. Če nimate dovolj sredstev, vam bomo svetovali, kam se obrnete za pomoč,« je odgovoril gospod Polak.

Predstavitvenega programa mreže MATIjA se je udeležil tudi predsednik Miro Duić, ki je povedal, da DU Škofja Loka projekt podpira in da bo društvo članstvo seznanilo z aktivnostmi in možnostmi pridobivanja informacij preko mreže MATIjA.

POROČILO O DELU ZA LETO 2012

Nežka Fojkar, koordinatorica

Večina starejših oseb v Sloveniji si želi starost preživeti doma, v krogu svojih najdražjih ali v svojih gospodinjstvih. Odhod v dom je za starejše v veliki večini izhod v sili, ko jim doma ni več mogoče zagotavljati dovolj potrebne pomoči.
Društvo upokojencev Škofja Loka sedaj že peto leto izvaja program STAREJŠI ZA STAREJŠE, katerega cilj je spoznati potrebe starejših, ki živijo doma, poiskati tiste, ki ne znajo, ne morejo ali nočejo iskati pomoči, za posameznike po potrebi vzpostaviti stik s strokovnimi službami in drugimi nevladnimi organizacijami, zmanjševati osamljenost in povečati kvaliteto življenja doma, organizirati enostavnejšo laično pomoč v lastnih vrstah ter seznanjati lokalno skupnost o kvaliteti življenja starejših, ki živijo doma.
Občina Škofja Loka ima okrog 22.500 prebivalcev, od katerih je približno 2.300 oseb starejših od 69 let, ki so naša ciljna skupina. Žal v naš program še niso vključeni vsi starejši, ker ne razpolagamo s celotnim seznamom občanov, tako da smo doslej lahko obiskovali le tiste, ki so včlanjeni v DU Škofja Loka in tiste, ki jih poznamo osebno. Kljub temu smo do konca leta 2012 obiskali že 1367 starejših. Z vsemi smo izpolnili krajšo anketo, zabeležili njihove potrebe in po potrebi zanje poiskali tudi pomoč, če so se s tem strinjali.
Leta 2012 je pri izvajanju programa Starejši za starejše sodelovalo 31 aktivnih prostovoljcev, ki smo skupno opravili 767 obiskov na domovih starejših, 119 pa smo jih lani obiskali prvič. Prostovoljci so pri tem opravili veliko ur prostovoljnega dela v dobro starejših vrstnikov. Prostovoljci so 19 starejšim osebam zagotavljali tudi laično pomoč na domu, kot je druženje, pomoč pri nakupih, spremstvo pri različnih opravkih in podobna opravila. Več osebam smo po ugodni ceni organizirali tudi pomoč pri čiščenju stanovanja, prevoze in drugo, za kar imamo tudi ustrezne izvajalce.
Leta 2012 smo v sodelovanju z društvi upokojencev Železniki, Žiri in Sovodenj izvedli tudi raziskavo Demochange, s katero smo ugotavljali potrebe tistih, ki živijo sami v lastnih gospodinjstvih. Na področju DU Škofja Loka smo anketirali 311 takih oseb in ugotovili, da ti najpogosteje potrebujejo prevoze, pomoč pri čiščenju in prinašanju živil iz trgovine, urejanju vrtov ter pri opravkih. Končna ugotovitev je bila, da bi bilo socialno podjetje za pomoč na domu dobrodošla rešitev za celotno škofjeloško področje.
Prostovoljci za svoje delo potrebujejo tudi strokovno podporo, zato imamo v okviru Zveze društev upokojencev Slovenije vsako leto tudi redno izobraževanje. V preteklem letu smo obravnavali temo **Nasilje nad ženskami,** ki nam omogoča prepoznavanje takšnega nasilja in možnost usmerjanja starejših po pomoč ob njegovi morebitni pojavitvi.

V nadaljevanju so navedeni nekateri rezultati anket.

Kakovost bivanja je pri vseh 1347 doslej obiskanih osebah dokaj ugodna. Večina jih živi v lastnem stanovanju ali hiši, stanovanje najema le 28 oseb. Stanovanja so tudi primerno opremljena z vodo, sanitarijami in ogrevanjem. Od vseh obiskanih v paru z zakoncem ali partnerjem živi 624 oseb, 184 pa jih živi z otroki in vnuki. Najbolj rizična skupina pa so tisti, ki živijo sami v hiši ali stanovanju, in teh je kar 349.
Osebno počutje je za samostojnost pomemben dejavnik. Ankete kažejo, da se povsem zdravega počuti le 282 oseb, ki so praviloma mlajši upokojenci, z leti pa se osebno počutje slabša in hitro narašča potreba po dodatni pomoči, ki jo večinoma zagotavljajo svojci. Prosti čas večina anketiranih preživlja v domačem okolju, kjer jim vrtnarjenje in pogosti stiki z otrok iter bližnjimi pomenijo prijetno sprostitev in socialno varnost. Žal pa te možnosti nimajo vsi, saj ugotavljamo, da je kar 320 starejših bolj ali manj osamljenih.
Na vprašanje, kaj bi starejši želeli, da bi občina zanje še organizirala, jih vedno več odgovarja, da bi si želeli dobiti **center dnevnih aktivnosti starejših**, na drugem mestu pa **dnevni center za osebe s spominskimi motnjami.** Poleg tega jih je strah, da bodo propadle manjše trgovinice za preskrbo v naseljih, ker se v večjih trgovskih centrih težko znajdejo in so za mnoge preveč oddaljeni. Želijo si tudi dokončanje obvoznice, urejenih sprehajališč in klopic za vmesni počitek ter bazen za rekreacijo.
Za leto 2013 načrtujemo, da bi od občine dobili podatke o vseh občanih in tako bi dopolnili naš program na celotno področje občine.
Prostovoljstvo je temelj našega dela in s tem bomo nadaljevali tudi v prihodnje, mlajše upokojence pa vabimo, da se nam pridružijo.

KORISTNE INFORMACIJE

Finančne obveznosti za leto 2013

Prispevek za društveno članarino in članarina vzajemne samopomoči (VS) ostajata enaka kot lansko leto in veljata od 1. januarja do 31. decembra za tekoče leto.

Letna društvena članarina	10,00 €
Vpisnina z izkaznico za nove člane DU	2,00 €
Prispevek za Sklad vzajemne samopomoči - posmrtnina (**neobvezno**)	10,00 €
V sklad lahko prispevajo člani do 70. leta starosti.	
Izplačilo posmrtnine	235,00 €

Sklad vzajemne samopomoči

Vzajemna samopomoč je **prostovoljna** solidarna skupnost članov, ustanovljena z namenom, da se ob smrti izplača posmrtnina. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS. V sklad vzajemne samopomoči lahko prispevata le član društva upokojencev in njegov zakonec, ki še ni dopolnil 70 let. Pri izplačilu posmrtnine se upošteva pretekla čakalna doba od dneva vpisa in sicer:

- dve leti, če član ob vpisu še ni dopolnil 60 let,
- tri leta, če član ob vpisu še ni dopolnil 65 let in
- štiri leta, če je član ob vpisu starejši od 65 let.

Čakalna doba se šteje od začetka koledarskega leta, za katerega je bil vplačan prispevek. Posmrtnina se izplača najkasneje v enem letu po smrti člana. V kolikor po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine preneha. Če upokojenec preneha biti član društva, ne more več vplačevati v sklad samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Ker moramo članarino VS vsako leto do 31. maja za tekoče leto po poimenskem seznamu odvesti Zvezi društev upokojencev Slovenije v Ljubljani, vas vljudno prosimo, da to poravnate pravočasno, saj nam v nasprotnem primeru ZDUS ne bo povrnil zneska posmrtnine in je tudi društvo ne bo moglo izplačati vašim svojcem.

Slovo od umrlih članov

Če svojci želijo, da umrlega člana pospremimo na zadnji poti s praporom, naj nam naj to sporočijo najmanj 24 ur pred pogrebom. Od vseh umrlih članic in članov se bomo poslovili z društvenim praporom na pogrebu. Žalna zastava bo na sedežu društva razobešena na dan pogreba in en dan pred tem. Prosimo svojce umrlega, da o dogodku obvestijo društvo upokojencev, poverjenika ali praporščaka.

Socialno področje

Delo socialne sekcije se nikoli ne konča, vedno znova je potrebno koga obiskati, ga povprašati o njegovem zdravju in počutju, mu voščiti za jubilej. Ugotavljamo, da so mnogi starejši zelo osamljeni, zato jim veliko pomeni že klepet ob kavici, zelo dobrodošla je pomoč bodisi z informacijami, svetovanjem, konkretnimi aktivnostmi v zvezi s pomočjo na domu, stanovanjsko problematiko in podobno. Naši poverjeniki so zelo dejavni, obiskujejo naše člane, če je le mogoče, jim priskočijo na pomoč, pobirajo članarino, dostavljajo glasilo Mi o sebi in se na različne načine trudijo lajšati socialne stiske.

Meritve in svetovanja

Tako kot doslej bodo meritve krvnega tlaka, količine holesterola in sladkorja v krvi ter zdravstveno svetovanje potekale vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Priporočamo, da pridete tešč, kajti le tako bodo meritve pravilne. Čeprav te usluge prostovoljke našega društva in društva Rdečega križa opravljajo brezplačno, je potrebno plačati testne lističe: za holesterol 2,50 €; za sladkor 1,00 €. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka ne glede na to, ali so člani društva ali ne.

Število članov

31. decembra 2012 je bilo število članov 2303, od tega moških 759, žensk pa 1544. Novih članov 112.

Vabimo vas na letovanje v zdravilišče Fojnica v BiH, ki bo potekalo od 27. septembra do 7. oktobra 2013 (10-dnevni paket).

Prijave zbiramo do 30. junija 2013.
Informacije dobite na tel. št. 040 226 667, Cveta Škopelja.

Zbiramo podpise v podporo noveli Zakona o volitvah

vpliva volivcev na dodelitev mandatov v DZ

Kot verjetno že veste, je Zveza društev upokojencev Slovenije začela zbirati 5000 podpisov za pobudo spremembe Zakona o volitvah v Državni zbor RS. Zveza predlaga, da se uvede kombinirani volilni sistem, na osnovi katerega bi civilna družba, društva, nevladne organizacije in tudi stranke lahko neposredno predlagali in izvolili svoje kandidate. To bi bila izredna pridobitev za Slovenijo, saj bi volilci lahko izbrali kandidata v posameznem volilnem okraju. Danes te možnosti ni, saj v proporcionalnem sistemu volimo stranke in potem posredno človeka.
Temeljni namen predloga sprememb je vsakemu volilcu zagotoviti **dva glasova.** Ker je na volitvah leta 2011 kar 250 tisoč volilcev ostalo brez svojega predstavnika, **bi s prvim glasom volilec izbral poslanca iz svojega volilnega okraja**, z drugim glasom pa bi izbral politično stranko, ki naj sestavi vlado. Več o vsebini pobude lahko preberete spletni strani ZDUS www.zdus-zveza.si/.

1. Vsak volilec, ki želi predlog podpreti, **mora izpolniti poseben obrazec in ga podpisati pred uradno osebo na upravni enoti. Prazen obrazec in primer izpolnjenega obrazca lahko dobite v našem društvu upokojencev.**

2. Obrazec mora biti izpolnjen čitljivo, v polje »rojen« pa je potrebno vpisati dan, mesec in leto rojstva. Priporočljivo je, da obrazec izpolnite z **velikimi tiskanimi črkami**.

3. Pri navedbi priimka in imena mora biti napisano ime, razvidno iz osebne izkaznice. Ne vpisujte imena, ki se uporablja v vsakodnevni rabi.

4. **Overovljen obrazec najkasneje do 20. marca 2013 prinesite na društvo upokojencev ali ga pošljite na Zvezo društev upokojencev Slovenije, Kebetova 9, 1000 Ljubljana.**

Pripis: Z PZDU Gorenjske smo prejeli obvestilo, da smo glede na zadnjo statistiko ZDUS z dne 25.2.2013 Gorenjci zbirali najmanj podpisov. Če se s pobudo strinjate, vas v društvu prosimo, da svoj podpis prispevate čimprej.

Vabilo na zbor članov

Spoštovane članice in člani,
tudi letos vas vabimo k soustvarjanju naše društvene dejavnosti.
Obveščamo vas, da bo redni Zbor članov Društva upokojencev Škofja Loka
v petek, 22. marca 2013, ob 16.00 uri v Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto.
V pozdrav nam bo zapel naš pevski zbor Vrelec.
Sledil bo zbor članov z dnevnim redom in podelitvijo priznanj članom društva.
Ogledali si boste lahko tudi spremljevalni razstavi naših članov
Valentina Žagarja in Jožeta Oblaka.
Vljudno vabljeni!

ZAVOD ZA ŠPORT
ŠPORTNA ZVEZA
ŠKOFJA LOKA
Podlubnik 1c
4220 Škofja Loka
T 04 515 70 70
zzs.loka@siol.net
www.zsport-skloka.si

Sekcija za šport in rekreacijo

predsednik

Ivan Hafner

podpredsednica

Ivanka Prezelj

Odbor za kegljanje

Ivan Hafner

Odbor za balinanje

Peter Zakotnik

Smiljana Oblak

Odbor za kolesarjenje

Srečo Pirman

Jožica Anželj

Odbor za plavanje

rekreativno

Martina Eržen

tekmovalno

Ivan Hafner

Odbor za teke

kros in orientacijski tek

Srečo Pirman

Jožica Anželj

Odbor za streljanje

Pavle Jereb

Ivanka Prezelj

Odbor za namizni tenis

Jure Posavec

Minka Bertoncelj

Odbor za smučanje

tek na smučeh

Emil Satler

alpsko

Roman Berčič

Odbor za šah

Ferdo Pozvek

Poverjeniki

za badminton

Jože Ramovš

za badminton

Ivanka Prezelj

za pikado

Julija Jenko

za tenis

Boris Pešelj

za prstomet

Franc Prezelj

Evropsko leto prostovoljstva 2011

Društvo upokojencev je naš drugi dom

Prikaz področij dela in predstavitev prostovoljcev, ki s svojim delom omogočajo številne aktivnosti našega društva.

Odbor za planinstvo

vodja in vodnica

Nežka Trampuš

pomočnica

Martina Eržen

kronistka

Mira Kofler

vodnica

Dragica Gartner

vodnica

Slavica Laznik